

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ स्रग्धरावृत्तम् ॥

सर्वान् पश्यन्तु बन्धूनिव जगति जना भेदबुद्धिं विहाय
स्थाने पात्रे च कर्तुं वितरणमसकृच्छास्तु बुद्धिर्धनस्य ॥

दीने नम्रा भवन्तु प्रखरधनवतामप्रगण्या हि शश्वद् ।

‘आत्मानन्द प्रकाशं’ विदधतु हृदये श्रीनिनः श्रावकानाम् ॥

पु० २३ मुं

वीर सं. २४५२. फाल्गुन आत्म सं. ३०

अंक ८ मो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर

विषयानुक्रमिका.

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
१ परमेश्वर गुण्य सखिभ विवरण्य.	१७७	५ श्री शान्तिनाथजी स्तुति.	१६१
२ धर्मरूपी आगनां पांय पुष्पो.	१७८	६ गार्हस्थ्य जवन ...	१६२
३ विश्वरयना प्रपञ्च...	१७८	७ वर्तमान सभास्यार.	१६७
४ पददर्शन शास्त्रवेत्ता श्री हरि- भद्रसूरि. ...	१८४	८ ग्रंथानुलोकन. ...	२०१

वार्षिक मूल्य रु. १) २ पासि अर्थ ४ आना.

भावनगर—आनन्द प्रिन्टींग प्रेसमां शास्त्र गुणायनं बल्लुभाभये छाप्युं

છપાઈ તૈયાર થયેલ અપૂર્વ ગ્રંથ.

“ ગુરુતત્ત્વ વિનિશ્ચય । ”

પ્રસ્તુત ગ્રંથના કર્તા ન્યાયાચાર્ય મહોપાધ્યાય શ્રીમાન યશોવિજયજી મહારાજ છે. ગુરુ-
તત્ત્વના સ્વરૂપનો સંગ્રહ વાચકોને એકજ ઠેકાણે મળી શકે એવા ઉદ્દેશથી તેઓશ્રીએ જૈનાગમોનું
દોહન કરી પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં તેવા સંગ્રહને રોચક અને સરલ છતાં પ્રૌઢભાષામાં વર્ણવેલો છે. જેનો
ખ્યાલ વિદ્વાન વાચકોને ગ્રંથના નિરીક્ષણથી આવી શકશે.

સંસ્કૃત ભાષાને નહીં જાણનાર સાધારણ વાચકો પણ પ્રસ્તુત ગ્રંથ માટેની પોતાની
જિજ્ઞાસા પૂર્ણ કરી શકે છે. માટે ગ્રંથની આદિમાં સંપાદક ગ્રંથનો તેમજ તેના કર્તાનો પરિચય
કરાવી ગ્રંથનો તાત્ત્વિક સાર તથા વિષયાનુક્રમ આદિ ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ છે. અને અંતમાં
ઉપયોગી પરિશિષ્ટો તથા ઉપાધ્યાયજીના અજ્ઞાત બે અપૂર્વ ગ્રંથોનો ઉમેરો કરવામાં આવ્યો છે.

ખપી મુનિમહારાજે તેમજ ગૃહસ્થોએ મંગાવવા સાવધાન રહેવું. દરેક લાલ લખ શકે તે
માટે કિંમત અડધી રાખવામાં આવી છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ ટપાલ ખર્ચ જુદું પડશે. અમારે
ભાંધી મળી શકશે.

પાતા ૫૦૦) ઉપર.

કિંમત ત્રણ રૂપૈયા પોસ્ટ અલગ.

શ્રી દાનપદીપ.

(જિન આગમરૂપી અગ્નિ પાસેથી વિવિધ પ્રકારના અર્થરૂપી તેજને ગૃહજી કરી જિન
શાસનરૂપી મહેલમાં દાનરૂપી દીવાને પ્રકટ કરનાર અપૂર્વ ગ્રંથ.)

(અનેક મહાન પુરૂષોની જેમાં રસયુક્ત કથાઓ આપવામાં આવેલ છે.)

ધર્મના ચાર પ્રકાર દાન, શીયલ, તપ અને ભાવમાં દાનધર્મ મુખ્ય હોઈ દાન તીર્થંકર
ભગવાન ચારિત્ર લીધા પહેલાં એક વર્ષ પર્યંત આપે છે, અને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા પછી પ્રથમ
દેશનામાં દાનધર્મની દેશના આપે છે, તેજ દાનધર્મનું વર્ણન આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ
છે. આ દાનધર્મના પાંચ ભેદો અને ઉત્તર ભેદો, વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને આ દાનધર્મનું આરા-
ધન કરનાર આદર્શ જૈન મહાન પુરૂષોના વીશ અદ્ભુત ચરિત્રો-રસયુક્ત કથાઓ બીજી અનેક
અનેક અંતર્ગત કથાઓ અનેક જાણવાયોગ્ય હકીકત સાથે આપવામાં આવેલ છે. દાનધર્મ માટે
આવો એક પણ ગ્રંથ અત્યાર સુધીમાં પ્રકટ થયો નથી. આ ગ્રંથ સાદાંત વાંચતાં કોઈ પણ મનુ-
ષ્યને તે દાનધર્મ આદરવા તત્પર થતાં જલદીથી આત્મકલ્યાણ સાધી મોક્ષને નજીક લાવી શકે છે.

દરેક મનુષ્યે પોતાના ઘરમાં, લાઇબ્રેરીમાં મુસાફરીમાં આ ઉપયોગી ગ્રંથ રાખવો જ
જોઈએ. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું. ઉંચા એન્ટ્રીક પેપર ઉપર સુંદર ટાઇપથી છપાવી
દેશી કપડાથી છપાયેલ છે.

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

માનવંતા ગ્રાહકોને નમ્ર સૂચના.

ચાલતા આત્માનંદ પ્રકાશ પુસ્તક ૨૩ મા તથા હવે પછીના પુસ્તક ૨૪ મા બંને વર્ષની
ચાલુ નિયમ પ્રમાણે બે વર્ષની ભેટ જુદા છપાય છે. પ્રથમ લવાજમ બે વર્ષનું મોકલી આપવાથી
વી. પી. ના પૈસાનો ગ્રાહકને બચાવ થાય છે. જેથી લવાજમ મોકલી આપવા સૂચના છે.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

કા અર્ગ ? કે આણંદે ? इत्यं पि अग्गहे चरे, सव्वं हासं
परिचज्ज आलीणगुत्तो परिव्वए । पुरिसा ! तुपमेव तुमं मित्तं
किं वहियामित्तमिच्छसि ? । जं जाणिज्जा उच्चालइयं तं जाणिज्जा
दूरालइयं, जं जाणिज्जा दूरालइयं तं जाणिज्जा उच्चालइयं ।
पुरिसा ! अत्ताणमेव अभिनिगिज्झ, एवं दुक्खा पमुच्चसि ।
पुरिसा ! सच्चमेव समभिजाणाहि, सच्चस्साणाए उवट्ठिए से मेहावी
मारं तरइ । मद्विओ अम्पमायाय सेयं समणुपस्सइ ॥

आचाराङ्गसूत्रम् ।

પુસ્તક ૨૩ મું. { વીર સંવત્ ૨૪૨૨ ફાલ્ગુન આત્મસંવત્ ૩૦. } અંક ૮ મો.

પરમેષ્ઠિ ગુણ સંક્ષિપ્ત વિવરણ

‘ ઉપાધ્યાયજી ગુણ વર્ણ’

(ગિરિવર દરસન વિરલા પાવે—એ

ચોથે પદ પાઠક પ્રણમીએ, નમ્રપણે નિશદિ.
પચવિંશ ગુણધારક પાઠકજી, દર્શન કરતાં હુઃ
એકાદશ^૧ અંગબાર^૨ ઉપાંગા, એતેવિશ ભ
તેથી એ ગુણ તેવિશ જાણે, ચરણ^૨ કરણ સિતાર

* આચારાંગ, સૂચકાંગ, કાણ્યાંગ, સમવાયાંગ, ભગવતી,
અંતગડ, અનુતરોવવાધ, પ્રશ્નવ્યાકરણ, અને વિપાક એ
રાયપસેણી, જ્વાલિગમ, પન્નવણા, જળુદીપ પન્નતિ, ચંદ પન્ન,
વડસિયા, પુષ્પયા. પુષ્પચૂડિયા, અને વાહ-કાંગ એ બાર ઉ
તેથી તેવીશ ગુણ થયા. તે સાથે ચરણ સિતાર તથા કરણસિતાર
ગુણ ઉપાધ્યાયજીના થયા.

૧૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એ પચ્ચિશ ગુણવાસિત 'વાચક, ધ્યાન ધરી અરિકર્મ હજિને. ચો ૪
 અહનિશ એ નિજરૂપે રમતા, વમતા વિષય કષાય અરિને. ચો ૫
 દર્શન નાણ ચરણ શુભધારક, તારક જગમાં જીવ ભવિને. ચો ૬
 ઉપાધ્યાય ગુરુ ઉપગારી, શરણું અહિ શાશ્વત પદ લિને. ચો ૭
 અપૂર્ણ.

ધર્મરૂપી બાગનાં પાંચ પુષ્પો.

(તોટક જંદ.)

પ્રભુ પુષ્પ કૃપા થઈ મુજ પરે, સફળથો મળ્યા સફળરૂ ખરે;
 શુભ ગુરૂતણા સહવાસ વડે, સદ્ધર્મરૂપી શુભ બાગ જડે. ૧
 પુષ્પ પાંચ મનોહર તો અરખ્યાં, ગુણ ગ્રાહક થૈ હરખેથી ગ્રહ્યાં;
 કુલ આદ્ય મનોહર હિંસ તળે, સહુ આત્મસમાન સદા નીરખો. ૨
 નહીં કાંઈ વદો બુઠ તો મુખથી, બીજું પુષ્પ અહ્યું હરખે સુખથી;
 પડી વીસરી કે ભુલી કેઈ ગયું, અદત્તા ન લહો ત્રીજું પુષ્પ ભયું. ૩
 વીરશક્તિ સદા વીર કાર્ય દિસે, બ્રહ્મચર્ય તથો મહિમા અતિશે;
 કુલ ચોથું હતું લહ્યું તેહ ખરે, શિર મુકુટ તો સહુની ઉપરે. ૪
 તણ તુચ્છગણી જગની ચીજને, દર્ધલાત સદા સુ નિત્યથી બને;
 યોગ્ય પુષ્પ મળ્યાં જગમે, ગુરુ પુણ્યવિને પદને પ્રણમે. ૫
 પી. એન. શાહ.

— ❀ —

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

(નિવેદન ૧૩ મું.)

(ગતાંક ૫૪ ૧૫૬ થી શરૂ.)

હાસથી જણાય છે કે આદ્ય રાજ્ય સ્થાપક મૈનિસ
 ૧ લ છે. ૨ ગરમીના આધારે કેટલાએક કહે છે કે
 ૧૦૦૦ ૨૦૦ લાખ વર્ષનો છે અનુમાને કોડો વર્ષ થયા છે.
 કોડ વર્ષ થયા હશે ! તે પહેલા કોઈ કરોડો વર્ષ પહેલા
 ૧ થાય છે.

વિશ્વરચના પ્રખંધ.

૧૬૯

૩ ચેદીયન્સના ઇતિહાસ પ્રમાણે જગતનું આદિ ક્યારે હતું તે કહેવું મુશ્કેલ છે.

૪ કાળા ટાઈપના શબ્દોની સુચનાથી અને મિસર, આસિરિઆ, તથા બાબીલનના ઇતિહાસના આધારે સૃષ્ટિ અનાદિ માની શકાય છે. મહાશીસુરી ડાર્વીનના મત પ્રમાણે પૃથ્વી અનાદિ છે. (કલમ-૧૬)

૫ લોર્ડ કેલ્લીન માને છે કે-ભૂમિ પ્રથમ અંગારા જેવી હતી તે પર પ્રાણી ઉત્પત્તિને ત્રણ કરોડ વર્ષ થવા જોઈએ.

૬ હોર્નર-કહે છે કે ઇજીપ્તમાં ૧૩૦૦૦ વર્ષ પહેલાં વસ્તી હતી. તે પહેલાં વસ્તી થયાને અનંત યુગો થઈ ગયા છે.

૭ લોકમાન્ય તિલક-દશ હજાર વર્ષ પહેલાં આપણાં પૂર્વજોનું ઉત્તરધ્રુ નોર્વે સ્વીડન લેપલેન્ડમાં અસ્તીત્વ માને છે.

૮ મી. હેકેલ રૂપાંતર સ્વરૂપ પૃથ્વીના આરંભને ૨૦૦૦૦ વર્ષ માને છે.

૯ સર રોટબલ જોલ કહે છે કે-સુર્યની ચાલુ વર્ષમાં (ઇસુની વીશમી સદીમાં) ઉમર દશ કરોડ વર્ષની થશે. (પ્રા. ઘ. ૨૯)

૧૦ હર્બર્ટ સ્પેન્સરનો મત એવો છે કે-સૃષ્ટિતત્વ વિવર્તવાદમાં સામેલ છે એટલે વિકાસ વિનાસ ક્રિયાયુક્ત વિશ્વતત્વ છે ને તેથી ખચિત રવિ પણ એક દિને ઓલવાશે તેથી.

૧૧ વિલીયમ ટાઈમ્સ પણ કહે છે કે રવિનું તેજ ૪૬૦૦૦ વર્ષ સુધી હાલના રીતે રહે છે. (જ્યોત ૫૩)

૧૨ હવે નિહારીકા જગત તરીકે પૃથ્વીની ઉત્પત્તિ માનનાર કાંટ ને લાપ્તાસ ના ચોક્કા તપાસીયે તે કહે છે કે-પ્રથમ સુક્ષ્મ વરાલ હતી તેનો સમુદાય લેગો

૪૦ પ્રો. પેરીન વર્તુલ નિહારીકાની ૫ લાખ સંખ્યા કહે છે. કદાચ વધારે પણ હશે. એક અદ્યુત નિહારીકા ઉત્તરાકાશમાં એન્ડામીન્ડા તારકાપુંજ પાસે છે તે અંકાર નિહારીકા પણ કહેવાય છે એકવર્તુલ નિહારીકા કેનીસવીને સીટી નામે તારકાપુંજ પાસે છે એક કન્યારાશિમાં અને એક સપ્તર્ષ મંડળમાં છે. હાલ વર્તુલ નિહારીકામાં મુદ્રા નિહારીકાનો સમાવેશ થાય છે (મનાય છે) સૌથી જાણીતી નિહારીકા લાઇરા તારા પુંજમાં ખુલ્લી આંખે પણ ન દેખી શકાય એટલી દુર છે.

ડમ્બબેલ આકારની વર્તુલ નિહારીકા વલયેકયુલા નામે તારકાપુંજમાં છે.

એન્ડામીન્ડા તારકાપુંજની નિહારીકા ઓછામાં ઓછી ૧૫૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦ માઇલ દુર છે ને બ્યાસ. ૫૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦ માઇલ ધરાય છે કદાચ તેથી મોટીને વધારે દુર હોઇ શકે તેની ગતિ દર પળે ૨૫૦ માઇલ છે

કન્યારાશિની નિહારીકા દર પળે ૮૦૦ માઇલ જાય છે (જા. જ્યોત ૧-૮-૯)

૧૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

થઈ પૂર્વ તરફ ગતિ કરવાને પિંડરૂપ બની સંકોચાવા લાગ્યો, જેમ સંકોચ થતો ગયો તેમ તેમ બેગ વધતો ગયો ને પીંડતો ઉપડો ભાગ—

કેંદ્રા પસારણ બળથી વીંટી (બલૈયાં ચુડી) રૂપે બુદ્ધો પડ્યો, એમ ઘણી ચક્ર વીંટીઓ થઈ હશે તે પણ ધન રૂપે ચક્રવાળી ગતિમાંજ રહી હશે હવે તે ચક્ર વીંટીમાંથી ઉપ ચક્ર વીંટી બની હશે, તેમાંથી મધ્યના ધનપિંડે સુર્યનું રૂપ અને ચક્ર વીંટીએ ગ્રહોનું સ્વરૂપ પકડ્યું છે તેમજ પૃથ્વી સપાટ થવાથી હવે પૃથ્વીનો નવો ઉપગ્રહ નજ બની શકે (ન માત્રુમ કે) આ નિયમ યુરેનસને નેપ્ચ્યુન લાગુ પડતો નથી, બાકી શનિ તો હજી ચક્ર રૂપે છે, પૃથ્વીની જેમ રવિમાં લોહું તાંબુ જસત નાઈટ્રોજન અને રેડીયમ પણ છે ને બાવીશ તત્વોના કાંટાના મતને, ક્રેંચ પેડોઆ તેલના પિંડથી સારી રીતે સમજાવે છે પણ આમ તે માનેલ વરાલની ભ-અણ શક્તિ ક્યાંથી આવી ને યુરેનસ નેપ્ચ્યુનનો વિરોધ કેમ રહે છે ? તે સ્પષ્ટ થતું નથી. વળી હાલના વિદ્વાનો ધૂમકેતુનું ઉત્પત્તિ સ્વરૂપ બુદ્ધ ઠરાવે છે. કારણ કે પાશ્વિમાત્ય વિદ્વાનો તો મધ્યમપિંડને નહિ અનુસરનારા વરાલના કટકાને ધૂમકેતુ રૂપે ઓળખાવે છે.

૧૩ બીજા શતક આખરીયે ક્ષાંસમાં થયેલ વિદ્વાન જ્યોત્સના લાપ્તાસનો વિશ્વોત્પત્તિ માટે તેજોમેઘ મત હતો તે આ પ્રમાણે છે. એક પ્રચંડ તેજોમય પૂંજ કઠિનતા, શીતલતા અને સંકોચતા એ ત્રણ કામ કરતાં અધિક ગતિવાળો બન્યો. ક્રમે તેમાંથી વલયોમાં નવા નવા પદાર્થોનો જમાવ થવાથી ગ્રહો બન્યા, તેમજ તેમાંથી ઉપગ્રહો બન્યા. અહીં મધ્યાભિગામીની મંદગતિને મધ્યોત્સારિણી તિવ્રગતિથીજ ગ્રહવિવેક થાય છે ત્યારે તે તેજોમેઘમતના વિરોધિઓ કહે છે કે પ્રજ્જ્વલિતને વરુણના ગ્રહોની ઉલટી ગતિવાળા વલયમાંથી રચના થવી અશક્ય છે. ગ્રહગતિના પણ ફેરફારો છે. તેજોમેઘની ગતિ પણ નિયમિત નથી, ધૂમકેતુને આકસ્મીક માટે સ્પષ્ટતા નથી, તેજોમેઘ ક્યાંથી બને છે. આ શંકાઓના ઉત્તરમાં ગુંથવાડો થાય છે માટે તે મત સિદ્ધાંતરૂપે મનાતો નથી તેથી તે હાલ પાછો પડ્યો છે.

૧૪ લાકીયસના આઘાતમતમાં બુદ્ધા બુદ્ધા ગોળાની ટક્કરોથીજ સૃષ્ટિકર્મની ઉત્પત્તિ મનાય છે. કોણે તે મતને મળતો હતો, સંખ્યા પ્રકાશ કેમ થાય છે ? ચંદ્રની ચાલુ ગતિમાં ફેરફાર કેમ પડ્યો ? ઈત્યાદિ શંકાનું સમાધાન થતું નથી. આ આઘાત મત તેજોમેઘની અપેક્ષાએ અધિક વિશ્વાસી બન્યો નથી.

૧૫ વિશ્વગોલકની ઘટના માટે નોર્મિન લાર્ડનના મતને પાકટકોલ વિગેરે સમજાવે છે કે, વિશ્વારંભે અતિ સુક્ષ્મ કણો ફેલાયાં. ક્રમે સંસ્કારે હેડોજન વાયુ થયો હશે તેમ બીજું કોઈ એકત્વ બન્યું હશે. વર્ણ લેખ પરથી જે તત્વ હાલ ઘણાજ ગરમ ભાગમાં હોય છે. તે હશે એમ વર્ણ લેખ પરથી માની શકાય છે તે

વિધિરચના પ્રખંડ.

૧૮૧

બન્ને તત્વોમાં સંકોચ અને સૂક્ષ્મ દ્રવ્યનો ફેલાવા બનતા ગયા, ક્રમે કેટલાક (૧) તત્વ ઉત્પન્ન થયા તે કેટલાક અશનિ જેવા હતા, તેમાંથી મધ્યાકર્ષની ગતિ થઈ. જુના કણોની ઉત્પત્તિ ને નવી અશનિ થવાના કાર્યો જોસણેર ચાલ્યા. તે અશનિ સંઘ તેજમય સ્વરૂપમાંજ રહી પીડલાવમાં આગળ વધતા પૃથક્ પૃથક્ ખંડરૂપે ચક્રગતિ ભૂત બનતા ગયા. તે તેજમેધનો તારો બને છે. તેજ વિનાના તેજમયને મેધકદપ કહે છે. ક્રમે ઉત્તરોત્તર તારા બનતા ગયા તેના છ વર્ગ પાડી શકાય છે. અભિજીતનો તારો ચોથા વર્ગમાં છે. રવિ એ-પાંચમા વર્ગમાં છે. ગ્રહો એ ચોથા વર્ગમાં થઈને છઠ્ઠા વર્ગમાં આવેલા તારાઓ છે. તે પાંચમા વર્ગમાં નહિ જવાથી તેમાં સંપૂર્ણ તેજ અને ક્રમેજુની હોતી નથી. રવિ ક્રમે છઠ્ઠા વર્ગમાં જશે. પછી નિસ્તેજ બનશે એટલે આપણે (પૃથ્વી) નો પ્રલય થશે. કેટલાક નિસ્તેજ તારાઓ બીજાના સંઘર્ષથી સજીવન થશે ગરમી ઉત્પન્ન થશે, પુનઃ સૃષ્ટિક્રમ શરૂ થશે. આ પ્રમાણેનો તેજમેધમત હાલ વધારે વિશ્વાસી બન્યો છે. ઉપર કહેવા પ્રમાણે આ મતમાં સૂક્ષ્મ પદાર્થોનું નિત્યપણું સૂચવાય છે. તથા વિશ્વનો અત્યંત ભાવ કે નવીનજ આવિર્ભાવ માની શકાતો નથી.

૧૬ વિદ્વાન પ્રીલસુક ડાર્વિનની એવી માન્યતા છે કે-જડપર જડ વધે છે. જડથી સજીવ વનસ્પતિ વધે છે, વનથી પશુઓ પુષ્ટ બને છે, પશુથી માંસાહારી વધે છે; એટલે મુળ જડત્વ છે. એમ અનેક સંયોગો ઉત્પન્ન થયેલ એક આદિ જ-તુમાંથી ઉત્ક્રમે આ જગત બન્યું છે; વળી જેમ રવીની ઉજ્જ્વલાશક્તિ વૃક્ષમાં, વૃક્ષમાંથી દાહમાં, દાહમાંથી એક ચક્રમાં, એક ચક્રમાંથી બીજા ચક્રમાં એજ ક્રમે એ જીવમાં આવે છે. ને તે શક્તિ સૂર્યમાંથી આવી આ ઉત્ક્રમત્વ દેખાડે છે; તેની જ રીતે વિશ્વમાં પ્રથમ મશ્વર, ને પછી આકર્ષણાદિત્વ શક્તિરૂપ ચૈતન્ય એમ બે પદાર્થ હતા તેમાંથી ઉત્ક્રમે જગત બન્યું છે એવો ડાર્વિનનો સિદ્ધાંત છે. આ મતની પર્યાલોચનામાં પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનો ઘટાવે છે કે જીવોત્પત્તિ માટેનું ગૂઢ સમ-ભૂતું નથી, તે બુદ્ધિથી બનતું નથી, પણ પૂર્વકાળે કોઈ એવા સંજોગો જીવોત્પત્તિ બની હશે; વળી દ્રવ્ય અવિનાશી છે ને શક્તિને નિત્ય માન્યા વગર ચાલે તેમ નથી કારણ કે સૂર્યમાં ગતિથી અને ગતિમાં પરમાણુથી શક્તિનો આવિર્ભાવ માનીયે પણ પરમાણુમાં શક્તિ કોણે આપી ? આના ઉત્તરમાં મૌનતા ભજવી પડે છે. માટે ઉપલા બન્ને વિકલ્પો અસત્ય સિદ્ધાંતરૂપ મનાય છે (ડાર્વિન મત-વિવાદ) (જ્યોત ૫૩ થી ૫૮)

* આપણે જોઈ શક્યા છીએ કે પૃથ્વી અપ, સજીવ હોય છે તેથીજ સ્વયં વૃદ્ધિ હાનિ થયા કરે છે પણ જડ હોય તો તે વધી શકે નહીં આ બધા મતોમાં સૂર્યમાળાનો ક્રમ ગોડવાયેલ છે પણ તે ક્રમ પ્રથમથીજ ખોટો કરાવી ચુક્યા છીએ માટે આમાં સત્ય શું માનવું છે તે દરેક સ્વબુદ્ધિથી વિચારશે.

૧૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૭ મીં જ્યોટસ્તન-પોતાના શિષ્યોના વિજ્ઞાનના પાઠમાં (સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ અંથમાં) વિશ્વના આરંભ વિષે જણાવે છે કે, સૂર્યના કોઈ બીજા સૂર્ય સાથે ભટકાવવાથી કે બીજા કોઈ કારણથી ઘણા કટકા બુદ્ધા પડ્યા તે પૈકીનો એક કટકો આ પૃથ્વી છે. તે પ્રથમ તત્ત્વ અગ્નિમય હતો અનુક્રમે ઠંડો થયો ને તે પર સાગરો બન્યા તેમાં એમોબા ઉત્પન્ન થયું એમજ બીજા જંતુઓ પશુ પક્ષીઓ બન્યા છે પછી વાંદરાની જાતિ થઈ છે. આ જાતિજ મનુષ્યના પૂર્વ પુરૂષો છે આમ માનવાને ઘણી સાબીતીઓ મળી આવે છે. સૈમેરીયાના ઉત્તર ભાગમાંથી બે લાખ વર્ષ પ્રમાણ હીમાની યુગનું મેમથ પ્રેત નીકળ્યું છે તેનું માંસ તાજું છે. ચાલુ યુગને સાઠ હજાર વર્ષ થયા છે, આ યુગમાં મળેલ વાંદરાના હાડના અનુમાને ત્યારેજ માણસો બન્યા હશે એ સત્ય લાગે છે ત્રીજા યુગના +૪૩ ૧૦ કે ૨૫ કોડ વર્ષ મનાય છે.

+૪૨ વાંદરામાંથી મનુષ્ય થયા આ વાત તો એટલી બધી સિદ્ધ થઈ ગઈ છે કે તેમાં શંકા કરનારને ગાંડાની હોસ્પીતલનો અધિકારી ગણાય છે, પણ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોજ આ ડાર્વિનના evolution વિકાસ સિદ્ધાંતને ખોટો કહે છે અને જણાવે છે કે, વાંદરાની પહેલાં મનુષ્યો હતા આ શોષ કરનાર ઇટાલીનો વિદ્વાન વિજ્ઞાનવિદ્ ડોં એનરીકો માર્કોની છે. આજ રીતે એ સંબંધનો ઉંડો અભ્યાસ કરનારા વિદ્વાને તે ગુરૂવાકર્ષણના વિશ્વવ્યાપી નિષ્ક્રમે પણ ભૂલ લેવા જણાયા છે; આથી પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોના કથનને વેદવાક્ય માનનારા, અને પાશ્ચિમાત્ય વાતાવરણના ચક્ષુમાળી આર્ય નામધારીઓને બહુ વિચાર થઈ પડશે. પણ આનંદની વાત છે કે તેઓ જરૂર વેદવાક્ય જેવા નિશ્ચયને ફરવે એવો સમય પસે આવતો જાય છે અને તેથી તેઓ આર્યવર્તના પ્રાચિન તત્ત્વોને સમજવાને પ્રયત્ન કરશે તો જરૂર જનનાને સારો લાભ આપી શકશે. (પ્રાતઃકાળ પુ. ૧૪ અં. ૮ સં. ૧૯૭૨)

+૪૩ એક જર્મન પ્રોફેસર કહે છે કે—અત્યાર સુધી એવી માન્યતા હતી કે શુદ્ધ લાલ અને લીલા રંગના મિશ્રણથી સફેદ રંગ તૈયાર થાય છે. પણ ખરી રીતે તેમાંથી પીળો રંગ તૈયાર થાય છે એક સ્થાનમાં આસમાની, પીળા અને રાતા કાગળ ઉપર ગળપણ ચોપડી, તે સ્થાનમાં મધ માખીઓને પુરી, તપાસ કરી તો તેઓ લાલ કાગળ ઉપર બેસી જ નહીં. આવા પ્રયોગથી જણાય છે કે શુવસૃષ્ટિમાં મનુષ્ય, વાંદરા, અને કુતરાંજ બુદ્ધાબુદ્ધા રંગ ઓળખી શકે છે તથા બીલાડી કાળો અને ઘોળો, મધમાખી ફક્ત આશમાની અને પીળો, તેમજ માછલાંઓ ફક્ત લાલ અને લીલોજ રંગ ઓળખી શકે છે.

તે કહે છે કે—શુવ સૃષ્ટિની સંક્રમણાવસ્થામાં ત્રણ યુગ હતાં. પહેલા યુગમાં સ્થુવ પ્રાણીઓને ફક્ત કાળા અને ઘોળા પદાર્થોનું જ જ્ઞાન હતું.

બીજા યુગમાં પ્રકાશના લાંબા કિરણો આસમાની પદાર્થોનું અને ટુંકા કિરણો પીળા પદાર્થોનું જ્ઞાન આપતાં. ત્રીજા યુગમાં લાંબા કિરણ, અને ટુંકા પીળા કિરણ, લાલ, લીલા પદાર્થો અંતઃવવા લાગ્યા. દ્રશ્ય પદાર્થોથી “ રેડીના ” સુધી પહોંચનારી લહેરોની લાંબાછને લીધે રંગોમાં આ પ્રમાણે ફરક પડે છે.

આંખોની રચના જેવાથી ઉપરનો મહાયુગવાળો સિદ્ધાંત ખરો કરે છે ફેરોગ્રાફમાં જે

વિશ્વરચના પ્રમંથ.

૧૮૩

એક માણસને ગોપરીની ત્વચા હાલવવાનું સામર્થ્ય હતું. ને તે સામર્થ્ય તેના વંશની સાત પેઢી સુધી રહેલ હતું, તે શક્તિ વાંદરામાં હોય છે, તેથી તે આપણા પૂર્વજો ઠરે છે.

પ્રો० હરશીલ—મનુષ્યને વાંદરામાં ઘણું તુલનાત્મક હોવાનું જણાવે છે મનુષ્યને પાંચમે છઠે ગર્ભે થતું કેશાચ્છાદન તે વાલવાળા પ્રાણીને સમાનભાવ દેખાડે છે, કાંચ યુગકાળમાં વાંદરાના હાડમાં નીચે કાણા હશે તેવા હાલ મનુષ્યને કાંણું છે પણ હાલના વાંદરાને તેવા કાંણું નથી પૂંછડા સહિત જન્મેલા મનુષ્યો પણ હોય છે.

બીજા પ્રકારના વાંદરામાંથી કેટલાક કાળે એ પગ બન્યા, તેનાજ કમોન્નતિ રૂપે માણસો બન્યા છે. કારણ કે આફ્રીકાના ગારિલા કે ચીમ્પાન્ઝ નામે વાંદરા માણસને મળતા છે. ક્રમે નૈસર્ગિક હાથ છુટા થવાથી બીજા પ્રાણીમાં શ્રેષ્ઠ બન્યા. અનુકૂલ સાધનોથી બુદ્ધિનો પ્રકાશ થયો. ગરમ પ્રદેશના હાથીના વાળની પેઠે માણસના શરીરના વાળો નાબુદ થયા પણ પ્રાયે નિષ્પૃચ્છ થાય છે, તે ઘસાતા તે સ્થાનના હાડકા રહે છે તેવીજ રીતે પુષ્છને સ્થાને મનુષ્યને કઠણ હાડકા હોય છે. બીજા કેટલાક અંગનો ફેરફાર છે તે અનુપયોગ કે વધારે ઉપયોગથી બન્યા છે. ક્રમે એકજ વ્યક્તિમાંથી નરમાદા તરીકે વ્યક્તિઓ જુદી પડી હશે, પણ પ્રથમ બન્નેના અવયવો સરખા હશે પછી આકસ્મિક રીતે કોઈ કારણે જનનાદિ ક્રિયા નિમિત્ત બે ભેદ પડ્યા છે. બીજાને તે અવયવ નિરૂપયોગી થયું.

આ પ્રમાણેમાં સત્ય સ્વરૂપ શંકાશીલ રહે છે તોપણ અનુમાન થાય છે કે વાંદરાની જાતનું રૂપાંતર થવાથી વગડામાં જંગલમાં કે રણમાં ફરનારા ભરવાડ જેવી સ્થિતિ બની એટલે તે મનુષ્ય કહેવાણા. તે સ્થિતિમાંથી સુધરતા છુટા છુટા ઘરો બાંધ્યા, પછી પોતાનું રક્ષણ કરવા માટે લેગા લેગા જથાબંધ ઘરો બાંધવા લાગ્યા, ને તેનું ગામ એવું નામ આપ્યું. ખેતીનું કામ મનુષ્યોએ આરંભ્યું પૃથ્વી પર ઘણા ઘરો થયા, લોકોએ સ્વબુદ્ધિથી કળાઓ બીલવી, નવા શહેરો બનાવ્યા આ પ્રમાણે આપણા પૂર્વજોથી આપણી બુદ્ધિ વિશેષ છે ને ભવિષ્યની પ્રજા તો તર્કથી ઘણીજ શોધ કરશે; આ પ્રમાણે સૂર્યના જડ ગોળામાંથી ઉત્ક્રાંતિરૂપે

પ્રમાણે ૧૯૮ પાછળ રેડીના હોય છે તે પ્રમાણે આંખોની પાછળ રેડીના હોય છે અને એ રેડીનામાં ન્હાના ન્હાના યંત્રો હોય છે તેને રોડસ અને કોન્સ કહે છે, કોન્સ રોડસ કરતાં વધારે સ્પષ્ટ હોય છે, અને રેડીનાના મધ્ય ભાગે એકત્ર થાય છે. રોડસને લીધે ફક્ત કાળા અને ઘોળા પદાર્થ દેખાય છે પરંતુ કોન્સમાં બીજા રંગો બતાવવાની શક્તિ છે.

ખિલાડીની આંખોમાં ફક્ત રોડસ કહે છે અને મધમાખીની આંખોમાં એકલા કોન્સ હોય છે પરંતુ મનુષ્યની આંખમાં રોડસ અને કોન્સ બન્ને હોવાથી તેને બધા રંગ દેખાય છે.

(ચિત્રમયજગત ૮-૯ અક્ટોમ્બર ૧૯૨૩)

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જગતની ઉત્પતિ થયેલ છે ને આ પૃથ્વી સૂર્ય ફરતી ભ્રમણ કરે છે; ઘણે કાલે સર્વ પાણું સૂર્યમાં જ મળશે. ચૈતન્ય વાદીઓ કહે છે ઉપરના દરેક મનોમાં જડવાદને અગ્રગણ્ય મનાય છે પણ જડમાંથી ચૈતન્ય કદી પણ બની શકે નહિ; વળી ચૈતન્ય એ જ જગતમાં કાંઈ જુદી વસ્તુ જ નથી એમ કહેવાય તો સર જગદીશચંદ્ર બોનું ચૈતન્ય હોવા વિષે જગને સિદ્ધ કરી આપેલ છે. (ભારત સેવા. પુ. ૧ અ. ૧૦ તા. ૨-૧-૨૦)

હસનરામ કપુરરામના વ્યાખ્યાનમાં ઇશ્વરના સુલતાનની વાતથી અને પ્રૌઢ યોગી મહાત્મા કેશી ગણધરે પ્રદેશી રાજાને કહેલ વચનોથી ચૈતન્યપણાનો આવિર્ભાવ સ્પષ્ટ માલુમ પડે છે. હું એમ તત્વથી વિચારતાં, હું પદ ધરાવનાર જીવ છું. તે જીવ જડથી કદી ન જ બની શકે. વળી જંતુમાંથી પશુ પક્ષી ને મનુષ્ય બનાવવા આ વાત પણ હાસ્યજનક છે, કારણ કે “વા વાયાથી નળીયું બન્યું” એની પેઠે આ પ્રસંગ મેળવ્યો છે. તર્કણા ઉભી કરી, કલ્પના મંદુલ ચણ્યો છે. ગરમી ઘટીને સમુદ્રો થયા આ બનાવ પણ અસંભવિત છે; તેવું પરાવર્તન કોઈ બે દ્રવ્યોથી એટલે ઉષ્ણતાને ઘી આદિના સંયોગોથી બને પણ સ્વસાચિક ન બની શકે. આ જ્યોત્સન મતમાં પરાવર્તન ક્રિયા જોવાય છે. પણ નવું જગત બનાવ્યું એટલે કાંઈપણ નહોતું અને નવું બન્યું એમ કહેતાં નથી.

પદ્ધર્શન શાસ્ત્રવેતા

શ્રીહરિભદ્રસૂરિ

યાકીની મહતરા સુત ૧૪૪૪ અંથના પ્રણેતા અને પદ્ધર્શન શાસ્ત્રવેતા તરીકે આચાર્ય શ્રી હરિભદ્રસૂરિ જૈન સમાજમાં બહુ આગળ પડતો ભાગ ભજવે છે, તેઓના ગુરૂનું નામ શ્રી જીનદત્તસૂરી અને તેમના વિદ્યાગુરૂનું નામ જીનભદ્રસૂરી હતું. શ્રીમદ્ હરિભદ્રસૂરિનું જન્મસ્થળ પ્રખ્યાત વીરભુમી ચિત્રકુટ (ચીતોડ) હતું. તેઓ જાતે જૈન ન હતા જૈન કુળમાં જન્મ્યા ન હતા તેઓ ચુસ્ત બ્રાહ્મણ—વૈદિક આચાર વિચારમાં ક્રિયાકાંડમાં ઉછરેલા વૈદિક સંપ્રદાય વાળા બ્રાહ્મણ હતા. તેઓ હાથીરાગી નહતા, સત્યના જાણી હતા, વૈદિક ધર્મ મારો કુળ-ધર્મ છે. મારે સાચો છે મને પ્રીય છે તેથી સાચો છે એવી વૃત્તિવાળા એ મહાન પુરુષ ન હતા. તેમની પૂર્વાવસ્થામાં એ ચિત્રકુટના સુપ્રસિદ્ધ વિપ્ર સર્વ લૌકીક વિદ્યાના જાણી હતા. સત્ય સંશોધક વૃત્તિ સિવાય સર્વ વિદ્યા વિશારદ થવું બહુ મુશ્કેલ છે. તેઓ અતુલ વિદ્યાના ધારક હોવાથી તેમને અભિમાન આવી ગયું હતું અને પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે “જો કોઈ કંઈ બોલે અને તેનો અભિપ્રાય મારું ન જાણી શકું તો મારે તેના શિષ્ય થઈ રહેવું. તેઓથી એવો ઘમડ રાખતા કે

શ્રી હરિભદ્રસૂરિ મહારાજ.

૧૮૫

મારા જેવો કોઈપણ પંડિત અત્યારે આર્યાવર્તમાં નથી. આવા પંડિત પણ “બહુ રત્ના વસુંધરા” એ સૂત્ર ભુલી ગયા એ તેમનો દોષ નથી પરંતુ તે અભિમાનનો વિકાર છે.

“મોટા મોટા માનઘાતાના પણ મદ મોડાય છે. ચકવર્તિ, બલદેવ, વાસુદેવ પ્રતિવાસુદેવ, રાજ મહારાજઓના પણ મદ મુકાવનારા ઘણા મળ્યા છે.” તેવી રીતે આમની પ્રતિજ્ઞાનો ભંગ કરાવવા માટે સતિ શીરોમણી સરસ્વતી સરખા આર્યા સાધ્વી યાકની મહત્તર સમર્થ થયા. એક વખતે સાંજે આ મદમાતા અભિમાની પંડિત એક જૈન ઉપાશ્રય પાસેથી પોતાના ઘર તરફ જતા હતા ત્યાં રસ્તામાં તે ઉપાશ્રયની અંદર એક પંડિતા સાધ્વી-આર્યા પોતાના સ્વાધ્યાયમાં મશગુલ બની ન.ચેનો શ્લોક સંભળાવતા હતા—

ચક્કી દુગં હરિપણગં પણગં ચક્કીણં કેશવો ચક્કી,
કેશવ ચક્કી કેશવદુ ચક્કી કેશો અ ચક્કી અ.

અર્થાત્ અનુક્રમે બે ચકવર્તિ પાંચ વાસુદેવ, પાંચ ચકવર્તી એક વાસુદેવ, એક ચકવર્તી એક વાસુદેવ, એક ચકવર્તી એક વાસુદેવ, એક બે ચકવર્તી એક વાસુદેવ અને એક ચકવર્તી એમ ભરતક્ષેત્રમાં આ અપસર્પણી કાળમાં કુલ ૧૨ ચકવર્તી અને ૯ વાસુદેવ થયા એવો આ ગાથાનો ભાવાર્થ હતો.

પરંતુ હરિભદ્રને આ ગાથાનો અર્થ ન બેઠો એટલે તેને તો આ બધું ‘ચાકચીક્ષ લાગ્યું’ અને અભિમાનના ધમંડમાં આવી આર્યા પાસે જઈ મશ્કરી કરી કે અરે સાધ્વી આ ચક્રમક શું કરી રહી છે? સમવર્તિની સુશિક્ષા સાધ્વીએ ઉત્તર આપ્યો કે—નબલિત્ત ચિક્ષિકાયતે આમ દ્વિ અર્થી ઉત્તર આપી હરિભદ્રને ભોઠો પાડ્યો. આના બે અર્થ આ પ્રમાણે છે.

(૧) નવું લીપેલું ચક્રચક્રે, (૨) અને બીજો અર્થ—અણુઘડ નવો નીશાળીઓ લાગે છે કે જેથી તને મારો મધુર પાઠ ચક્રમક રૂપે લાગે છે.

હરિભદ્રસૂરિ પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં બહુ દૃઢ હતા. એમણે તરતજ યાકીની મહત્તર સાધ્વીને કહ્યું કે મને આપનો શિષ્ય તેમનું પ્રતીજ્ઞા બનાવો. ત્યારે સાધ્વીએ કહ્યું અમારા ગુરૂ શ્રી જીનદત્તસૂરિ પાસે જાવો. અહીં બીરાજે છે તેમની પાસે તમે દીક્ષા ગ્રહણ કરો.

પહેલાં તો હરિભદ્રે ના પાડી કે હું તો તમારોજ શિષ્ય થઈશ પરંતુ સાધ્વીએ સમજાવ્યું કે અમારો એ ધર્મ નથી. પછી તેમણે જીનદત્તસૂરિ પાસે દીક્ષા લીધી. દીક્ષા લીધા પછી ગુરૂની સાથે વીચરતા અનુક્રમે જૈન દર્શન સંબંધે બહુ સારું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું. તેમના ગુરૂએ પણ તેમનામાં યોગ્યતા જોઈ આચાર્યની મહાન્ પદવી આપી.

તેઓશ્રી પ્રખર વિદ્વાન હતા છતાં બહુ સરલ અને વિનયી હતા. તેઓશ્રી હરકોઈ દર્શનમાંથી યોગ્ય અને યુક્તિ વાળા વચનોને પ્રામા-
તેમની જોનેતર શ્લોક માનતા. તેઓએ સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત ભાષામાં ઘણા
અંથકારો પ્રત્યે. અંથો લખ્યા છે-બનાવ્યા છે. તે અંથોમાં તેઓએ સૌખ્ય,
ની ઉદારતા. યોગ, ન્યાય, વૈશેષિક અદ્વૈત, ચાર્વાક, બૌદ્ધ, જૈન
 આદિ દરેક દર્શનો-મતોની અનેક રીતે પર્યાલોચના-
 સમાલોચના કરી છે. આવી રીતે સિદ્ધ સિદ્ધ મતોવાળા દરેક દર્શનોની સમા-
 લોચના-વિવેચના કરતી વખતે દરેક દર્શનોના પુણ્ય પુરૂષો પ્રત્યે ‘ભગવાન’
 ‘મહાત્મા’ ‘મહર્ષિ’ આદિ શબ્દોથી સન્માન કરવાવાળા અને સમભાવ
 પૂર્વક મૃદુ અને સુમધુર શબ્દો દ્વારા વિચાર મિમાંસા કરવાવાળા જો કોઈ પણ
 વિદ્વાન ભારતીય સાહિત્ય ઇતિહાસમાં ઉદ્ભવ કરવાને યોગ્ય હોય તો
 તેમાં હરિભદ્રસૂરિનું નામ પહેલું લખવા યોગ્ય છે. હરિભદ્રસૂરિનો પ્રાદુર-
 ભાવ જૈન ઇતિહાસમાં બહુ મહત્વનું સ્થાન ભોગવે છે. આપણે આગળ જોઈ
 ગયા છીએ કે એક મહાન પ્રતાપશાલીની યાકિની મહત્તર નામની પવિત્ર
 સાધ્વીના સત્સંગથી તેઓને જૈન દર્શન ઉપર શ્રદ્ધા ચોંટી અને શ્રમભૂત-
 દીક્ષાનો સ્વીકાર કર્યો. તેઓએ શ્રમભૂત ગ્રંથો કર્યા પછી જન સમાજને નીરંતર
 સદ્બોધ આપતા તે ઉપરાંત પોતાનું સમગ્ર જીવન સતત સાહિત્ય સેવામાંજ
 વ્યતિત કર્યું. તેઓએ ધાર્મિક, દાર્શનિક, આધ્યાત્મિક અને નૈતિક વિષયના
 ઉત્તમોત્તમ અંથો રચીને જૈન સાહિત્ય ઉપર અને તે દ્વારા સારા ભારતીય
 સાહિત્ય ઉપર પણ મહદ્ ઉપકાર કર્યો છે.

જોનોના પરમ પવિત્ર માનનીય આગમો સૂત્રો ઉપર સરલ સંસ્કૃત
 ભાષામાં ટીકાઓ કરવાનું પ્રથમ માન તેઓને ઘટે છે તેમના
તેમની અપૂર્વ પહેલા કોઈપણ પ્રખ્યાત ટીકાકાર થયા હોય તેમ મારા જા-
સાહિત્ય સેવા. જણવામાં નથી આવ્યું. તેઓએ દીક્ષા લીધા પછીની પોતાની
 જીંદગીમાં ૧૪૪૪ (૧૪૪૦) અંથો નવા બનાવ્યા છે ‘આવી

૧ તેઓએ બનાવેલા બધા અંથો રત્નો અત્યારે લખ્ય નથી, માત્ર થોડાક અંથો મળે છે તે
 પણ જૈન સમાજનું કંઈક સદ્ભાગ્ય સુચવી રહ્યા છે. કરણ કે જેટલા અંથો મળે છે તે બધા
 અંથો જૈન સમાજમાં બહુ પ્રચલિત છે અને માનનીય છે, તો હું જેટલા અંથો લખ્ય છે તેની
 યાદી વાંચકોની જાણની ખાતર આપું તો તે અસ્થાને નહિં કહેવાય.

૧ અનેકાંતવાદ પ્રવેશ.

૨ અનેકાંતજન્ય પતાકા સ્વોપગવૃત્તિ સહિત.

૩ અનુયોગદારસૂત્રવૃત્તિ.

૪ અષ્ટક પ્રકરણ.

૫ આવશ્યકસૂત્ર ગૃહધૃતિ.

૬ ઉપદેશપદ પ્રકરણ.

૭ દશવૈકલિકસૂત્રવૃત્તિ.

૮ દિગ્નાગદૃત ન્યાય પ્રવેશસૂત્રવૃત્તિ.

શ્રી હરિભદ્રસૂરિ મહારાજ.

૧૮૭

મોટી ગ્રંથ સંખ્યા સાંભળી કેટલાકોને આશ્ચર્ય થશે પરંતુ તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય પામવા જેવું નથી, કારણકે સાધુ જીવન સંસારની ઉપાધીઓથી નિરાળું છે. આપણે તેને નિવૃત્તિમય સુખસાગર કહીએ તો તેમાં કાંઈ અતિશયોક્તિ નથી, અને તેમાં સંસારની મૂળ ઉપાધી કંચન અને કામીનીના ત્યાગી જૈન સાધુઓનું જીવન ઘણું જ નીર્મળ અને નિવૃત્તિમય હોય છે. (જે કે તેમને કેટલીક આવશ્યક ક્રિયાઓ કરવાની હોય છે) એટલે બીજા કાર્યો માટે (અધ્યયન અધ્યાપન આદિ) પુરતો સમય ખુશીથી મેળવી શકે છે, અને તેમાં હરિભદ્રસૂરિ જેવા પરમ મહર્ષિ પોતાના અણુમોલા સમયને ન જવાદે-પોતાની જાંઘળીનો ખરેખરો કસ કાઢવાં ન ચુકે એ બનવા જોગ છે; એટલે તેમણે ૧૪૪૪ ગ્રંથો કેવી રીતે અને કેવા સંયોગોમાં બનાવ્યા હતા, તેને માટે જૈન સમાજમાં એક અતિ પ્રસિદ્ધ દંતકથા ચાલે છે તે નીચે પ્રમાણે છે.

તેઓને હંસ અને પરમહંસ નામના બે પ્રખર ધુરંધર વિદ્વાન શિષ્યો હતા. તેઓએ જૈન દર્શનનો અભ્યાસ સંપૂર્ણ કર્યા પછી જૌદ્ધર્શનનો અભ્યાસ કરવા વિચાર કર્યો. ગુરુ (શ્રીહરિભદ્રસૂરિ) એ ૧૪૪૪ ગ્રંથો બનાવાનું કારણ. ના પાડી છતાં પણ પોતે જૌદ્ધાર્થ પાસે ઠેઠ દક્ષિણમાં (સી-લોનમાં) ગુપ્તવેષે અભ્યાસ કરવા ગયા. અમુક સમય સુધીતો એમને એમ ચાલ્યું; પરંતુ એક વખત એક ચાલાક જૌદ્ધાર્થને તેમના ઉપર શક ગયો અને તપાસ કરતાં શક મજબુત થયો. પછી તેમની અમુક પરિક્ષા કરી (તે સંબંધે એમ કહેવાય છે કે જૌદ્ધોએ તેમના જવા આવવાના મુખ્ય રસ્તામાં એક જૈન પ્રતિમા કાંઈકથી લાવી મૂકી. જ્યારે હંસ અને પરમહંસ તે જવાના મુખ્ય રસ્તે આવ્યા અને જૈન પ્રતિમા જોઈ એટલે તેઓને કાંઈક વહેમ પડ્યો તેથી તેઓ તે પ્રતિમાના શરીર ઉપર અમુક ચિન્હોથી ફેરફાર કરી તેને ઉલાંઘીને ચાલ્યા ગયા. જૌદ્ધાર્થને આ વાતની ખબર પડી એટલે તરતજ જણાવ્યું કે તેઓ જૈન છે) અને એ પરિક્ષામાં તેઓ જૈનો છે એમ ચોકસ કર્યું ત્યારપછી

૯ ધર્મખિન્દુ પ્રકરણ.

૧૦ ધર્મ સંગ્રહણ.

૧૧ નન્દિસૂત્ર લઘુવૃત્તિ.

૧૨ પંચાશક પ્રકરણ.

૧૩ પંચ વસ્તુ પ્રકરણ ટીકા.

૧૪ પંચસૂત્ર પ્રકરણ ટીકા.

૧૫ પ્રજ્ઞાપનાસૂત્રપ્રદેશ વ્યાખ્યા.

૧૬ યોગદષ્ટિ સમુચ્ચય.

૧૭ યોગખિન્દુ.

૧૮ લક્ષિતવિસ્તરા.

૧૯ લોકતત્ત્વ નિર્ણય.

૨૦ વિશંતિકા પ્રકરણ.

૨૧ પદ્ધર્શન સમુચ્ચય.

૨૨ શાસ્ત્ર વાર્તા સમુચ્ચય.

૨૩ શ્રાવક પ્રજ્ઞા.

૨૪ સમરાષ્ટ્રચક્રહા.

૨૫ સંબોધ પ્રકરણ.

૨૬ સંબોધસમતિકા પ્રકરણ.

ઔદ્યાચાર્યોએ કપટથી તેમને મારી નાખવા તૈયારી કરી. આ બાબુ વિદ્વાન અને ચાલાક હંસ અને પરમહંસને પણ પોતાનું પોગળ ફૂટી ગયું છે અને હવે તેમને મારી નાખવાની તૈયારી થઈ રહી છે તેની ખબર પડી. (તે વખતે ઔદ્ધ અને જૈનો વચ્ચે બહુ જબર વૈર ચાલતું હતું, એમ આ કુર બનાવથી સહેજે જણાઈ આવે છે) એટલે બંને લાઇઓ ત્યાંથી છાનામાના નાઠા. ઔદ્ધો પણ તેમને પકડી મારી નાખવા માટે તેમની પાછળ પડ્યા. બે લાઇમાંથી એકને તો ઔદ્ધોએ રસ્તા માં પકડી ફૂરતાથી માર્યો અને બીજા લાઇને હરિભદ્રસૂરિ જે ગામમાં હતા ત્યાં જ ગામ બહાર મારી નાખ્યો. હરિભદ્રસૂરિને જ્યારે આ વાતની ખબર પડી ત્યારે તેમનું શાંત હૃદય પણ અશાંત બન્યું. તેમના હૃદયમાં ક્રોધની જ્વાળા પ્રગટી, તેમના જેવા શાંત પુરૂષને પણ ક્રોધનો આવિર્ભાવ થયો અને અમુક મંત્રશક્તિ દ્વારા તે બધાને મારી નાખવા સંકલ્પ કર્યો. આ ભયંકર સમાચાર તેમના ગુરૂશ્રી જીનદત્તસૂરિને વિદિત થયા. તેઓને પણ કાંઈક આશ્ચર્ય તો થયું કે—“શું આ શિતળ જળ પણ આજે બળવા તૈયાર થયું છે?” પરંતુ પોતે સમજ્યા કે ક્રોધની સ્થિતિ બહુ વિચિત્ર છે. તેઓએ તેમને ઉપદેશ આપવા અને ક્રોધથી પાછા વાળવા બહુજ ઉપયોગી સમરાદિત્યની મૂળગાથાઓ તેમને કહી—(કાંઈકને પાસે મોકલી) કે ક્રોધને લીધે મીંચાઈ ગયેલા તેમના વિચાર ચક્ષુ ખુલા થાય. (લંબાણના ભયથી હું તેની મૂળ ગાથાઓ આપવા અશક્ત છું માટે ક્ષમા) થયું પણ તેમજ. તે ઉપદેશક ગાથાઓના પ્રભાવથી તેમનો ક્રોધ ઉપશમી ગયો. મોટા પુરૂષને વિશેષ કહેવાની જરૂર નથી રહેતી. તેમણે પોતાનો ક્રોધ ઉપશમ થયા પછી એ ગાથા પ્રતિ બદ્ધ સમરાદિત્ય ચરિત્રની સવિસ્તર યોજના કરી. (તે ગ્રં. ૧ અત્યારે વિદ્યમાન છે, અને જૈન સમાજમાં બહુ હર્ષથી વંચાય છે.

તે ગ્રંથ કર્તા મહાન પુરૂષની મહત્તા જાળવી રહ્યો છે. આ ગ્રંથનો ગુજરાતી ભાષામાં રાસ પણ થયો છે અને તે પણ બહુ મધુર અને મનોહર છે. જૈન સમાજમાં આના જેવી અત્યુત્કૃષ્ટ કથાઓ બહુ અદ્વય છે. તેમાંથી આ સમરાદિત્યચરિત્ર બહુ ઉંચું સ્થાન ભોગવે છે. પોતે કરેલા ભયંકર સંકલ્પના પ્રાયશ્ચિત્તમાં તેઓએ ૧૪૪૪ ગ્રંથો બનાવ્યા છે. ૧

૧. આને માટે બીજી પણ એક દંત કથા કહેવાય છે કે—જ્યારે તેમને ભયંકર ક્રોધ ચલ્યો અને ઔદ્ધને મારી નાખવા તત્પર થયા, તે વખતે તેજ ગામમાં રહેલા મહાન વિદુષી એક સાધ્વીજી ત્યાં આવ્યાં અને હરિભદ્રસૂરિને કહ્યું કે—પ્રભુ, મને મારા પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત આપો, ત્યારે હરિભદ્રસૂરિએ કહ્યું કે શનું પ્રાયશ્ચિત્ત બોધ્યું છે ત્યારે વિદુષી સાધ્વીએ સમય સૂચકતા વાપરી તેમના પ્રતિબોધને માટે કહ્યું કે—પ્રભુ, આજે પગનીચે એક દેડકી કચરાઈ ગઈ છે, આ સાંભળી આચાર્ય મહારાજે યોગ્ય પ્રાયશ્ચિત્ત આપ્યું; પછી એ મહાન વિદુષી સાધ્વીએ વિનયથી પણ નિરૂપતા પૂર્વક બારે દિંમત લાવી કહ્યું કે—આચાર્ય મહારાજ મારા પગ નીચે એક દેડકી અગમણ.

શ્રી હરિભદ્રસૂરિ મહારાજ.

૧૮૯

તેઓના અંથો જોતાં આપણને માલુમ પડે છે કે તેઓ પ્રકૃતિથી બહુ સરલ અને આકૃતિથી બહુ સૌન્દર્ય તથા ઉદાર વૃત્તિવાળા હશે. અને પાંડીત્યમાં બહુ વિચક્ષણ હશે. તેઓનો સમભાવ નિર્મળ અરિસા સમાન તેમના દરેક અંથોમાં સ્થળે સ્થળે પ્રકાશી રહેલ છે. તેઓ બહુ ગુણાનુરાગી પણ હતા. તેમને જીનધર્મ ઉપર અનન્ય શ્રદ્ધા હતી. છતાં તેમનું હૃદય બહુ નિષ્પક્ષપાતિ હતું.

તેઓએ સત્યનું સમર્થન-આદરભાવ કરવામાં કદી પાછી પાની નથી કરી.

તેઓએ ધાર્મિક કે તાત્વિક અંથોની સમાલોચના-મીમાંસા

તેમની તટ- કરતી વખતે પોતાની તટસ્થતા અને ગુણાનુરાગિતા ઉપર સ્થતા. કદિ પણ ઉપેક્ષાભાવ નથી કર્યો. તેઓએ સંપ્રદાય ભેદથી

કોઈપણ આચાર્ય ઉપર કટાક્ષ સરખો પણ નથી કર્યો, તોપણ

કઠોર વચન કે અપમાનની તો આશાજ ક્યાંથી રખાય! જૈનોને નાસ્તિક અને નિરીશ્વરવાદી કહેનારાઓ પ્રત્યે પણ માનભર્યા શબ્દોથી નામોદ્દેખ તેઓશ્રીએ કર્યો છે, જે વાત આપણને બીજા અંથકારોની શૈલીમાં ભાગ્યેજ જોવામાં આવે છે. આમાં કહેવાનું તાત્પર્ય એટલું જ છે કે તેઓ બહુ ઉદાર ચરિત સાધુ પુરૂષ હતા, સત્યના પરમ ઉપાસક હતા અને આર્યાવર્તના દરેક ધર્મોના આચાર્ય સમુદાયના પુણ્યસ્થાનક ઇતિહાસમાં તેઓ ઉચ્ચ પંક્તિમાં બીરાજવાને યોગ્ય મહા પુરૂષ હતા. હવે હું તેમની તટસ્થતા સંબંધે એક શ્લોક ટાંકી વિરમીશ.

बन्धुर्न नः स भगवान्परिवोऽपिनान्ये, साक्षाद्दृष्टचर एकतरो (तमो)ऽपि चैषाम्
मुखावचः सुचरितं चपृथग् विशेषं, वीरं गुणातिशयलोलतयाश्रिताः स्मः ॥

ભાવાર્થ—તે જીનેશ્વર ભગવાન કાંઈ મારા ભાઈ નથી, તેમ બીજા દેવો મારા શત્રુ પણ નથી કારણકે મેં ખુદ જીનેશ્વર ભગવાનને કે બીજા કોઈ દેવોને સાક્ષાત નજરે તો જોયાજ નથી, માત્ર વીર પ્રભુના સુંદર વચનો અને નિર્દોષ ચારત્ર સાંભળીને અતિશય ગુણોવાળા તે વીરપ્રભુને-શ્રીમહાવીર દેવને મેં સેવ્યા છે. તેમનો મેં આશ્રય કર્યો છે.

पक्षपातो न मे वीरे, न द्वेषः कपिलादिषु ।

યુક્તિમદ્વચનંયસ્ય, તસ્ય કાર્ય પરિગ્રહઃ (પદ્દર્શન સમુચ્ચયટીકામાંથી ઉદ્યુત)

ભાવાર્થ—મને કાંઈ મહાવીર દેવ પ્રત્યે પક્ષપાત નથી તેમ કપિલાદિ મહ-

તાથી કચરાઈ ગઈ તેવું મને આપ આટલું પ્રાયશ્ચિત આપો છો, તો આપ જ બહુ જોઈને આ કામ કરવા તત્પર થયાછો તેવું આપને કેટલું પ્રાયશ્ચિત લાગશે. બસ થઈ ચુક્યું. આ કહેતાની સાથે જ તે પાપકાર્યથી નિવૃત્ત થયા અને તેના પ્રાયશ્ચિત માટે ૧૪૪૪ અંથ બનાવ્યા.

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જિંઓ પ્રત્યે દ્વેષ ધૃષ્ટિ પશુ નથી, (કે મેં તેમનું વચન ન માન્યું હોય) ક્રૂર નેમનું વચન યુક્તિવાળું હોય છે તેજ ગ્રહણ કરવા યોગ્ય છે. માનનીય છે. ૥૧૧

કેવી સરસ તટસ્થતા ને સુંદર બંધુભાવ ! ધન્ય છે તે તટસ્થ મહાત્માને !

હું એક બાબતનો ઉદ્ભેષ કરવો તો બુલીજ ગયો. તેઓ તેમની કૃતજ્ઞતા. પોતાના ઉપકારી પ્રત્યે બહુમાનની દૃષ્ટિ જોતા અને તેને માટે તેમણે પોતાના દરેક ગ્રંથોને અંતે પોતાના પરમ ઉપ-

કારી પોતાના ધર્મોપદેશક—ધર્મગુરૂ શ્રીયાકિની મહત્તરારને સ્થળે સ્થળે માન પૂર્વક સંભાર્યા છે અને પોતાને પણ “યાકિની મહત્તરારસૂનુ” તરિકે ઓળખાવી યાકિનીમહત્તરારનું નામ અમર રાખી ગયા છે. તેવીજ રીતે પ્રાયઃ તેમના દરેક ગ્રંથોને છેડે “વિરહ” પણ આવે છે. આને માટે મને એમજ લાગે છે કે આ એક સાંકેતિક રીતે પોતાનું નામ સુચવે છે. આ સંબંધે હરિભદ્રસૂરિ ના પંચાશક ઉપર વૃત્તિ કરતાં નવાં ગીટીકાકાર શ્રીમદ્ અભયદેવસૂરિ ખુલાસો લખે છે કે—

इह च विरह इति सिताम्बर श्री हरिभद्राचार्यस्य कृतेरङ्क इति ॥

ભાવાર્થ—આ પંચાશકમાં જે વિરહ શબ્દ છે તે સિતાંબર (શ્વેતાંબર) શ્રી હરિભદ્રસૂરિની કૃતિનું ચિન્હ છે. આવીજ રીતનો ખુલાસો મુનિચંદ્રસૂરિ પણ તેમના ગ્રંથોની ટીકા કરતાં એવોજ ખુલાસો આપે છે.

હવે આપણે તેમના વિરહાંગ શબ્દોવાળા વાક્યોને ટુંકાણમાં તપાસીએ તો અસ્થાને નહિ કહેવાય યથા ધર્મબિન્દુમાં—

सतत्र दुःख विरहा—दत्यंत सुख संगतः ।

तिष्ठत्ययोगो योगीन्द्रो, वंद्यस्त्रि जगतीश्वरः ॥

ત્રણ જગતને વિષે વંદ્ય ઇશ્વર અયોગી યોગીન્દ્ર હુઃખના વિરહથી (હુઃખના આત્યંતિક અભાવ—નાશથી) અત્યંત સુખ પામીને ત્યાં ખીરાજે છે.

भव विरहवरं देहिमे देवि सारम् (संसारदावा स्तुति.)

શાસ્ત્રવાર્તાસમુચ્ચયમાં—

कृत्वा प्रकरणं मेतत् यद वाप्तं किंचिदि मया कुशलम् ।

भवविरह बीजमनद्यं लभतां भव्याजन स्तेन् ॥ ૧૦ ॥

(લાંબાણના ભયથી અર્થ નથી આપ્યો, તેમ તેનું પ્રયોજન પણ નથી.)

શ્રી શાંતિનાથજીની સ્તુતિ

૧૮૧

આવી રીતે વિરહ શબ્દ ઘણાં ઇંચોને અન્તે પોતે મુકે છે. જૈન સમાજના
પ્રખર ધુરંધર વિદ્વાન આચાર્ય શ્રી હરિભદ્રસૂરિ વીર સંવત
તેમનું સ્વર્ગગમન. ૧૦૫૫ માં અને વિક્રમ સંવત ૫૮૫ માં સ્વર્ગે સિધાવ્યા.

ૐ શાન્તિ મુનિ ન્યાયવિજય

શ્રી શાંતિનાથજીની સ્તુતિ.

(જમના તણે કિનારે ગોપાળ ગૌ ચરાવે એ-તરળ)

(રાગ-ભીમપલાશી ની કંવાલી.)

વિખ્યાત વિશ્વ બહાલા, શાંતિ પ્રધાન તૂં હૈ; ॥ અંચલી ॥
આયે અચિરોદરમેં, હુધ શાંતિ હુનિયા ભરમેં;
ઝણી જગત તુમહારા, તારક દેવ તૂં હૈ ॥ વિખ્યાત ॥ ૧ ॥
યશોમતિ હુદહારા, વિશ્વસેન નૈન તારા;
ઉદ્ધાર કર હમારા, ઉદ્ધારકોમેં તૂં હૈ ॥ વિખ્યાત ॥ ૨ ॥
ખરા કલ્પ કામધેનુ, ચિન્તામણિ ચુનીદા;
આયા હૈ હાથ હમેરા, ચુરક હુઃખોકા તૂં હૈ ॥ વિખ્યાત ॥ ૩ ॥
ફેલી અશાંતિ અખ હૈ, અસહિષ્ણુતાકી કખ હૈ;
ઉસકા કરો સુધારા, સુધારકો મેં તૂં હૈ ॥ વિખ્યાત ॥ ૪ ॥
સંકીર્ણતા મિટાકર, વિસ્તીર્ણતા બઢાકર;
કર ચિત્ત વિશાલ હમારા, વિશાલ ચિત્ત તૂં હૈ ॥ વિખ્યાત ॥ ૫ ॥
જલાલ પુર રાજે, વિશાલ ચૈત્ય છાજે;
ઉસમેં પ્રભુ બિરાજે, વિરાજમાન તૂં હૈ ॥ વિખ્યાત ॥ ૬ ॥
આત્મ કમલમેં સોહે, લક્ષ્મી અખુટ જો હૈ;
દિયો ઉસકી લખિધ ખ્યારા, લખિધ વિધાન તૂં હૈ ॥ વિખ્યાત ॥ ૭ ॥

૧ હરિભદ્રસૂરિનો યથાસ્થિત સમય હજી ચોક્કસ થયો નથી. સંવતના માટે ઘણા જુદા જુદા આચાર્યોની નોંધ જુદી જુદી મળી આવે છે. હરિભદ્રસૂરિના સમય નિર્ણયને માટે ગુજરાત વિદ્યાપીઠના આચાર્ય શ્રી જનવિજયજીએ “ હરિભદ્રસૂરિકા સમય નિર્ણય ” નામનો બહુ વિચારણીય લેખ જૈન સાહિત્ય સંશોધકના પ્રથમાંકમાં બહુ સારી રીતે લખ્યો છે. અને તેઓ લગભગ આઠમો સૈકા નિર્ણય કરે છે. જૈન પરંપરા પ્રમાણે તેમનો સમય વિક્રમ સંવત-૫૮૫ ઇ. સ. ૫૨૬ અને વીર સંવત ૧૦૫૫ માં તેમનું મૃત્યુ થયું એમ જણાવે છે. મને હજી શ્રી જનવિજયજીના કથનમાં કાંઈક સંદેહ છે. માટે અત્યારે તો હું પણ પરંપરા અનુસાર વીર સંવત ૧૦૫૫ સ્વીકારું છું.

૧૯૨.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગાર્હસ્થ્ય-જીવન.

વિકૃલદાસ મૂ. શાહ.

ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૫ થી શરૂ.

ઉપર જેટલી વાતો કહેવામાં આવી તથા જેટલા ઉદાહરણ આપવામાં આવ્યા છે તે સર્વ ઉપરથી એટલું તો પ્રમાણિત થાય છે કે કોઈ પણ મનુષ્યના બવિધ્ય અને ચારિત્રના સંગઠનમાં સૌર્ય વધારે સહાયતા માતાની જ મળે છે. જે માતાનું આટલું મોટું કાર્ય છે તેની જવાબદારી ધ્યાનમાં રાખીને તેનું શિક્ષણ તથા ગુણો વિગેરે ઉપર પણ જરા વિચાર કરવાનું આવશ્યક જણાય છે. આજકાલ સંસારના ક્રમ ઉપરથી માતાનો આદર્શ શોધી કાઢવાનું કાર્ય ઘણું જ મુશ્કેલ જણાય છે એક તરફ આપણા દેશની સ્ત્રીઓને પણ બાળકોની રક્ષા અને આરોગ્યતાને અર્થે મંત્ર, જંત્ર, માદળીયા કરાવવામાંથી કુરસદ મળતી નથી. જો બાલકને ભણાવવા માટે ગુરૂ જરાપણ તાડન કરે તો માતા કહે છે કે-આવું ભણવું ઘેર ગયું ? મારો પુત્ર જીવતો રહે એટલું જ બસ છે. ન ભણે તો કાંઈ નહીં લીખ માગીને ખાશે. ” માતાના વચનો સાંભળીને બાળકનો મીઠાજ પણ ઠેકાણે રહેતો નથી તે પણ માતાની સાથે પોતાના શિક્ષકને તરેહ તરેહના વચનો સંભળાવે છે. ભણવા ગણવાનું તો એક બાળુ રહ્યું. ઉદ્દુત્ શિક્ષકો અને મોટેરાં પ્રતિ તેનામાં નિરાદર ભાવ ઉત્પન્ન થાય છે. બીજી તરફ પાશ્ચાત્ય દેશોમાં સ્ત્રીઓ હંમેશાં સ્વતંત્ર-ઉદ્દુત રહેવા ચાહે છે. આપણું જીવન તો ગાર્હસ્થ્ય જીવન છે, પરંતુ યુરોપીયન જીવન ગાર્હસ્થ્ય જીવન કહી શકાયે નહિ. સંપત્તિવાન યુરોપીયનોનો મોટો ભાગ જીવનનો ઘણો ખર્ચો ભાગ હોટલોમાં જ ગાળે છે. સંસ્મિલિત પરિવારની પ્રથાના અભાવને લઈને તેઓને ગાર્હસ્થ્ય જીવનનું જરા પણ સુખ નથી મળતું. પરંતુ આપણે ત્યાં તો એ બંધન ઘણું જ મજબૂત છે.

જો વાસ્તવિક દૃષ્ટિએ જોઈએ તો પરિવારમાં સ્ત્રીઓનું કર્તવ્ય ઘણું જ કઠિન છે અને તેઓની જવાબદારી પણ ઘણી છે. તે કર્તવ્ય અને જવાબદારીના સંબંધમાં કંઈક કહેવું આવશ્યક લાગે છે. શ્વશુરગૃહે આવ્યા પછી સ્ત્રીને પોતાના પતિ વિગેરે સાસરીયાની પ્રીતિ સંપાદન કરવી પડે છે અને જો તે એમ ન કરી શકે તો ઘરની અંદર કલેશ ઉત્પન્ન થાય છે. શ્વશુર ગૃહમાં તે સ્ત્રી જ પ્રીતિભાજન થઈ શકે છે કે જેનામાં યથેષ લલ્લ અને વિનય હોય છે, જે સરલહૃદય હોવા છતાં ગંભીર હોય છે, જે પોતાનું કષ્ટ બીજા આગળ પ્રગટ કર્યા વગર ઘરનાં સર્વ કામકામ પરિશ્રમ પૂર્વક કર્યા કરે છે. જે મોટેરાંની સેવા-શુશ્રૂષા તેમજ નાનાનું પાલન-પોષણ સારી રીતે કરી શકે છે અને તે બધા ઉપરાંત જેનામાં અનન્ય પતિ-ભક્તિ

ગાહ્યસ્થેય જીવન.

૧૯૩

હોય છે. આજસ, સ્વેચ્છાચારિપણું, કલહપ્રિયતા, દ્રેષ, અભિમાન, વાચાલતા વિગેરે એવા દુર્ગુણો છે કે જેને લઈને સ્ત્રીઓ ઘરના તેમજ બહારના સર્વ લોકોની દષ્ટિમાં ઉતરી પડે છે એટલુંજ નહિ પણ અનેક પ્રસંગે ઘરની અંદર મહાન કલેશ પણ ઉપસ્થિત થાય છે. ગૃહસ્થના સુખની વૃદ્ધિ કરવા માટે એ પણ જરૂરનું છે કે સ્ત્રી ઘણી જ મધુર ભાષિણી અને સુવક્ત્ર હોવી જોઈએ, ઘરનાં સર્વ કામકાજ પરિશ્રમ અને કરકસર પૂર્વક કરનારી હોવી જોઈએ.

સ્ત્રીઓમાં બીજા ગુણો કરતાં વધારે આવશ્યક ગુણ પતિભક્તિ છે. જે વખતે સત્યભામાયે દ્રૌપદીને પૂછ્યું કે—“ જ્ઞેન, તમે ઘરમાં સૌના પ્રીતિપાત્ર કેવી રીતે બની રહ્યા છો ? શું તમે કોઈ જાડ મંત્ર માને છો ? ” તે વખતે દ્રૌપદીએ કહ્યું કે—“ નહિ જ્ઞેન, જાડ મંત્રથી તો સ્વામી વધારે ગુસ્સે થાય છે. ઘરના સર્વ લોકોના પ્રીતિપાત્ર બનવા માટે સ્ત્રીઓએ તેની સેવા તેમજ ભક્તિ કરવી જોઈએ. હું ઘણી જ નિષ્ઠાપૂર્વક પાંડવોની તેમજ ઘરમાં સર્વ લોકોની સેવા-શુશ્રૂષા કરું છું, કદિ પણ કોઈને દુર્વચન નથી કહેતી, આંખના ઇસારેજ સર્વ કામ કરું છું પાંડવોની અનુપસ્થિતિમાં સર્વ પ્રકારના ભોગવિદાસનો ત્યાગ કરી દઉં છું અને તેઓનું આગમન થતાંજ અત્યંત પ્રસન્નતા તથા પ્રેમપૂર્વક તેઓનું અભિનંદન કરું છું. હું હંમેશાં તેઓને દેવ તુલ્ય માનું છું અને હું કદિ પણ એવું કશું કાર્ય નથી કરતી કે જે તેઓને અપ્રિય હોય. જે વાતો યા કાર્યોથી તેઓ પ્રસન્ન થાય છે તેજ વાતો અને કાર્યો કરું છું. હું કદિ પણ બહુ બોલતી નથી, બહુ હસતી નથી અને દુષ્ટ સ્ત્રીઓની સાથે રહેતી નથી. ” વિગેરે

દાંપત્ય ધર્મ ઘણોજ કઠિન છે. તેનું પુરેપુરું પાલન સર્વ લોકો નથી કરી શકતા. ઘણા દેશોમાં તો વિવાહની એવી પ્રથા છે કે ઘણે ભાગે યુવક યુવતીઓની સાથે સ્વચ્છંદી પણે વિહાર કરે છે અને એમાંથી એકાદને પસંદકરી લઈને પત્ની તરીકે સ્વીકારે છે. તેની સાથે ન બને તો બીજી પસંદ કરી લે છે. અને તેનાથી કામ ન સરે તો વળી કોઈ બીજી શોધી લે છે. યુવતીઓની પણ ઘણે ભાગે એજ દશા હોય છે. આને લઈને તેઓનું બાકીનું આખું જીવન દુઃખમય થઈ જાય છે અને ભટકતાં પક્ષીની માફક આખું જીવન વ્યતીત થાય છે. યુવાવસ્થામાં નથી હોતું સાંસારિક બાબતોનું જ્ઞાન કે નથી હોતો પુરેપુરો અનુભવ. તે અવસ્થામાં તો કેવળ આવેશની જ પ્રબલતા રહે છે. જેને લઈને કુલ, શીલ, ઉચ્ચ, નીચ, સાડું ખરાબ વિગેરેનો ખ્યાલ પણ ચાલ્યો જાય છે અને જે કાર્ય કેવળ આવેશમાં કરવામાં આવે છે તેનું પરિણામ કદિ સાડું આવતું નથી. જે દેશોમાં આવી કુપ્રથા હોય છે, તેના સ્ત્રી પુરૂષોનું જીવન અત્યંત કષ્ટમય હોય છે. મુખ્ય આ કષ્ટનું કારણ તેઓનો સ્વેચ્છાચારજ હોય છે. એવા પુરૂષો પત્નીવ્રતવાળા નથી થઈ શકતા, તેમજ

સ્ત્રીઓ પતિવ્રતા નથી થઈ શકતી. સંભળાય છે કે—યુરોપ, અમેરિકા વિગેરે દેશોમાં પુરૂષોને અનેક પ્રકારે રીઝવવાની વિદ્યા પણ સ્ત્રીઓ શીખે છે. ગાવું, નાચવું, બુઠો પ્રેમ બતાવવો, બુદ્ધા બુદ્ધા હાવલાવ કરવા વિગેરે એ વિદ્યાના અંતર્ગત છે. આમ છતાં ઘણું ભાગે એવો પ્રસંગ આવે છે કે જ્યારે યુવતીઓને પતિ નથી મળતો અથવા મળે છે તો પતિ છોડીને ચાલ્યો જાય છે, એવી સ્થિતિમાં તેને પોતાના જીવન નિર્વાહ માટે ઘણું કष्ट વેઠવું પડે છે. પુરૂષોને પણ અનેક જાતની મુશ્કેલીઓ સહન કરવી પડે છે. એવા લોકોના સંસર્ગથી બીજી જાતિઓમાં પણ એ દોષ ફેલાય છે. બીજી જાતિના લોકો એ કુપ્રથાના અંદરના દોષો અને ખરાબ પરિણામોથી પરિચિત નથી હોતા; પરંતુ સ્વતંત્રતા અને સ્વેચ્છાચારી પણના અભિલાષી હોવાથી તે સ્વીકારવા લાગે છે. પરંતુ જે પાશ્ચાત્ય જાતિઓમાં એ પ્રથાને આરંભ થયો છે. તેમાં હવે તેના દોષ સમજવા લાગ્યા છે અને તે દૂર કરવાના પ્રયત્ન પણ કરવા લાગ્યા છે, તેથી આશા રહે છે કે એ રોગ હવે બીજી જાતિઓમાં એટલી લયંકર રીતે ફેલાશે નહિ.

ગાહસ્થ્ય જીવનમાં જે જે મુશ્કેલીઓ રહેલી છે તે દૂર કરવા માટે સ્ત્રીઓને થોડું ઘણું ભણાવીને ગૃહપ્રબંધનું શિક્ષણ આપવું ઘણું જ જરૂરનું છે. ઘરનાં સર્વ લોકો જ્યાં સુધી નીતિ પંથ ઉપર ન ચાલે ત્યાં સુધી સંસારની સારામાં સારી પ્રથમાં પણ સુખ નહિ જોવામાં આવે. ઘરના સર્વ લોકોનું એ કર્તવ્ય છે કે સૌએ હળીમળીને રહેવું જોઈએ અને કોઈ પ્રકારનો કલેશ કંકાસ ઉત્પન્ન થવા ન દેવો જોઈએ. જસ્ટીસ રાનડેના કથનાનુસાર ઘરનું સર્વ કામકાજ ચલાવનાર પ્રધાન પુરૂષનું એ મુખ્ય કર્તવ્ય છે કે ઘરના કોઈ પણ માણસને કોઈ રીતે કદિપણ અસંતુષ્ટ થવા ન દેવો; સૌને તેઓના પદ અને મર્યાદાને અનુકુળ દશામાં રાખવા અને ઘરનાં લોકોને કોઈ પણ પ્રકારનો અસંતોષ ઉત્પન્ન થવા ન દેવો અને જો તેમ એમ કરવામાં અસમર્થ નીવડે તો સમજી લેવું જોઈએ કે તે અયોગ્ય અને અકર્મણ્ય છે.

બાળકો ઉપર માતાનો કેટલો અને કેવો પ્રભાવ પડે છે તે આગળ કહેવાઈ ગયું છે. માતા પોતાના સંતાનને જન્મ આપીને તેના ભાવી જીવનના સુખ દુઃખ અને નૈતિક આચરણનું બીજરોપણ કરે છે જાણ્યેઅજાણ્યે પોતાના સંતાનને તે જે માર્ગ દેખાડે છે તે માર્ગે જ એ ખરાબર ચાલે છે. કેવળ સંતાન પર માતાનો જ એટલો પ્રભાવ છે એટલું જ નહિ પણ ઘણું અંશે પુરૂષ માત્ર ઉપર ગમે તે રૂપે અને ગમે તે અવસ્થામાં સ્ત્રીનો પ્રભાવ હમેશાં પડ્યા કરે છે. બાલ્યાવસ્થામાં જેમ માતા તરીકે સ્ત્રીનો પ્રભાવ પડે છે તેમ યુવાવસ્થામાં આવ્યા પછી વિવાહ થતાં પત્નીરૂપે સ્ત્રીનો પ્રભાવ પણ લાગે છે. એ સંબંધ ઘણા દિવસો સુધી રહે છે, એટ-

ગાહર્સ્થ્ય જીવન.

૧૮૫

લા માટે અન્ય ધર્મ અથવા સંબંધોની અપેક્ષાએ દાંપત્ય ધર્મ અથવા સંબંધ અધિક મહત્વપૂર્ણ અને કઠિન છે.

પુરૂષો અને સ્ત્રીઓના કર્તવ્યોની મીમાંસા પ્રકૃતિએ પોતેજ કરી આપી છે. સ્ત્રી અને પુરૂષનો ધર્મિય સંબંધ હોવા છતાં પણ બન્નેનું કર્તવ્યક્ષેત્ર એક બીજાથી તદ્દન ભિન્ન પ્રકારનું છે. પુરૂષોનાં કર્તવ્યોનું પાલન સ્ત્રીઓ કરી શકતી નથી અને સ્ત્રીઓનાં કર્તવ્યનું પાલન પુરૂષોથી થઈ શકતું નથી. ને કદાચ બલપૂર્વક એ બેમાંથી કોઈ બીજાનાં કર્તવ્યોનું થોડું ઘણું પાલન કરવા લાગે છે તો પરિણામે પરમ દુઃખ અને કલેશની સૃષ્ટિ થવા લાગે છે. પુરૂષોનું શારીરિક સંગઠન અત્યંત દૃઢ હોય છે અને તેની માનસિક શક્તિ વણીજ પ્રબળ હોય છે, એટલા માટે ધનોપાર્જન તથા બીજાં પરિશ્રમસાધ્ય કાર્યો પુરૂષજ કરે છે. સ્ત્રીઓ કોમલાંગી હોય છે પરંતુ તેનામાં હાર્દિક બળ વધારે હોય છે, એટલા માટે તેઓ એવાં કાર્યો કરી શકે છે કે જેમાં શારીરિક પરિશ્રમની ઘણી ઓછી જરૂર હોય છે. પરંતુ પ્રેમ, કરૂણા, દયા આદિ હાર્દિક ગુણોની વધારે આવશ્યકતા હોય છે. ઘરનો પ્રબંધ, બાલબચ્ચાનું પાલન, અતિથિસત્કાર, રોગીઓની સેવા, શુશ્રૂષા વિગેરે એવાજ કાર્યો છે. આ સાથે પુરૂષોના હાર્દિક ગુણોની વૃદ્ધિ કરવાની આવશ્યકતા પણ છે કેમકે એક કુવડ સ્ત્રી જેટલી ત્યાજ્ય અને નિંદ્ય છે તેટલોજ ત્યાજ્ય અને નિંદ્ય એક કૂર અને નિર્દય પુરૂષ પણ છે. લજ્જા, વિનય, સરલતા, પ્રેમ, ઉદારતા, સહાનુભૂતિ, દયા વિગેરે સુંદર ગુણોને લઈને સ્ત્રી પૂર્ણત્વ પ્રાપ્ત કરે છે અને અધ્યવસાય, પરિશ્રમ, દૃઢ નિશ્ચય, નિર્ભીકતા વિગેરે ગુણોને લઈને પુરૂષ પુર્ણત્વ પ્રાપ્ત કરે છે, અને પુર્ણ સ્ત્રી તથા પુર્ણ પુરૂષના સંયોગથી જેને લગ્ન કહેવામાં આવે છે—દાંપત્ય સંબંધ અને ધર્મની સૃષ્ટિ બને છે.

વિવાહ—પ્રથાને સંસારના સુધારાનું મૂળ કહેવું જોઈએ. સંસારનાં અન્ય પ્રાણીઓની અપેક્ષાએ મનુષ્ય જ્ઞાન અને ભાષણ શક્તિ વધારે ધરાવે છે, તેથી વિવાહની પ્રથા ઉત્તમ છે. જો મનુષ્ય જાતિમાં વિવાહની પ્રથા ન હોત તો તે પણ અન્ય પશુઓની માફક જંગલી, હિંસક તેમજ અજ્ઞાનીજ રહેત. વિવાહને લઈને જ મનુષ્યમાં સર્વ ગુણોનો આવિર્ભાવ તેમજ વિકાસ થયેલો છે. વિવાહ સંબંધને લઈનેજ મનુષ્યને ગમ્યાગમ્ય, લક્ષ્યાલક્ષ્ય, પેયાપેય, વાચ્યાવાચ્ય અને કર્તવ્યાકર્તવ્ય, વિગેરેનો વિવેક થયેલો છે, તેને લઈનેજ સુખની પ્રાપ્તિ અને દુઃખની નિવૃત્તિ અર્થે તેને અનેક પ્રકારના ઉદ્યોગ અને કાર્ય કરવા પડે છે અને તેને લઈને જ્ઞાનની વૃદ્ધિની સાથે તેણે અનેક પ્રકારના શાસ્ત્રોનો અને કળાઓનો આવિષ્કાર કર્યો છે. તેને લઈને લગભગ સર્વ ધર્મો અને દેશોના વિદ્વાનોએ એ સંબંધને પરમ પવિત્ર અને પરમ કર્તવ્ય સંબંધ માન્યો છે. અને તેને અનિવાર્ય ધાર્મિક

રૂપ આપ્યું છે. એક વિવાહ, બહુ વિવાહ, કન્યાદાન, સ્વયંવર, પાતિવ્રત, વિગેરે પ્રથાઓ સહુએ પોતપોતાની જ્ઞાતિઓ અને દેશકાળાનુસાર રચી લીધી છે, પરંતુ તે સર્વનો ઉદ્દેશ અને મૂળ સ્વરૂપ એકજ છે.

આવા મહત્વ પુર્ણ અને સ્થાયી સંબંધને અર્થે એક વાત ઘણીજ આવશ્યક છે કે જે વર અને વધુનો આ સંબંધ થાય છે તેના અવસ્થા, સ્થિતિ, રૂપ, સ્વભાવ, પ્રવૃત્તિ, યોગ્યતા વિગેરે એક બીજાની સાથે મળતા આવવા જોઈએ. અને એ વાતોનો પૂરેપૂરો વિચાર માતા પિતાજ કરી શકે છે;—વરવધુ પોતે નથી કરી શકતા. જો પોતાના પુત્ર અથવા પુત્રીના વિવાહને માતા પિતા પોતાના આહવાદ અને મનો વિનોદની સામગ્રી સમજી એસે અથવા વરવધુ પોતાના વિવાહને કેવળ પાશવિક વૃત્તિઓ ને ચરિતાર્થ કરવાનું સાધન સમજી લે, તો તે સંબંધ બહુજ દુઃખદાયક અને હાનિકારક બને છે. પરંતુ જે વિવાહ સંબંધ માતા પિતા સઘળી પરિસ્થિતિનો વિચાર કરીને કરે છે અને જેમાં વરવધુને તેના ઉદ્દેશ, મહત્વ અને ઉત્તર હાચિત્વનું યથેષ્ટ જ્ઞાન હોય છે તેજ વિવાહ પરમ સુખકર નીવડે છે. વિવાહના મહત્વ અને ઉત્તર હાચિત્વનું જ્ઞાન બનતા સુધી વિવાહ પહેલાં અને વિવાહ પછી તરતજ થઈ જવું જોઈએ અને વિવાહ પછી એ અવસ્થામાં થવા જોઈએ કે જ્યારે વરવધુ વિવાહના મહત્વ તેમજ ઉત્તર હાચિત્વનું જ્ઞાન સારી રીતે પ્રાપ્ત કરી શકે. કેવળ પ્રજોત્પાદ અથવા પાશવિક વૃત્તિઓ ચરિતાર્થ કરવા માટે વિવાહની આવશ્યકતા છે, એટલુંજ નહિ પણ સદાચારના સ્થાપન અને સંસારની સુખ-બુદ્ધિને માટે પણ છે. જો પતિ પત્ની વચ્ચે પુરેપુરો સાચો પ્રેમ હોય તો તેઓ હંમેશાં સદાચારીજ રહેશે એમાં જરા પણ સંદેહ નથી. વિદ્યા, ધન, કીર્તિ વિગેરે તો પુરૂષ પોતેજ પરિશ્રમથી મેળવી શકે છે, પરંતુ ગાર્હસ્થ્ય જીવનને સુખપૂર્ણ બનાવવાનું માટે ભાગે સ્ત્રીઓના અધિકારમાં છે. જે વખતે પુરૂષ આખો દિવસ પરિશ્રમ કરીને સાંજે ઘરે આવે છે, તે વખતે તેનું સઘળું કષ્ટ ભુલાવવામાં અને તેનું ચિત્ત પ્રકુલ્લિત કરવામાં સ્ત્રીની બેથાર પ્રેમભરી વાતો જેટલી સમર્થ બને છે, તેટલી બીજી કોઈ પણ વસ્તુ સમર્થ નથી બનતી. સ્ત્રી સિવાય બીજો કોઈ ઉત્તમ મિત્ર નથી. આપણાં દુઃખમાં કેવળ યથાર્થ સહાનુભૂતિ જ દર્શાવે છે, એટલું જ નહિ પણ ઘણે ભાગે તો તે દૂર કરીને આપણો બોલે હલકો કરે છે. કઠિન સમયે તે આપણને સંમતિ અને સલાહ આપે છે. અને આપણને કર્તવ્ય દિશા બતાવે છે. વિદ્વાનોનું મંતવ્ય છે કે મનુષ્યનાં સઘળાં સાંસારિક સુખ સ્ત્રીના સારા હોવા ઉપર જ નિર્ભર છે. જો સ્ત્રી સુશીલા હોય છે તો પુરૂષના મોટા મોટા દુઃખો તુરંત લાગે છે. અને જો સ્ત્રી દુઃશીલા હોય છે તો ગમે તેનું ઐશ્વર્ય પણ તેને સુખી બનાવી શકતું નથી.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૯૭

ઘણાં લોકો સમજે છે કે સ્ત્રીઓ કેવળ પુરૂષોના સુખને માટે જ છે. અને તેથી પુરૂષ તેનો મનમાન્યો ઉપયોગ કરી શકે છે, એટલા માટે પુરૂષો સ્ત્રીના સુખનો જરા પણ વિચાર રાખતા નથી. પરંતુ એવું માનવું ઘણું જ ભૂલ ભરેલું છે. સ્ત્રીને અર્ધાંગના કહેવામાં આવે છે. એનો અર્થ એ છે કે આપણે પોતે આપણું સુખનું જેટલું ધ્યાન રાખીએ છીએ તેટલું જ તેનાં સુખ વિગેરેનું ધ્યાન રાખવું જોઈએ. એટલા માટે મનુ ભગવાને કહ્યું છે કે જે લોકો પોતાનું કલ્યાણ ઇચ્છતા હોય તેઓએ હમેશાં સ્ત્રીઓનું માન-સન્માન રાખવું જોઈએ અને તેને કદિ પણ અસંતુષ્ટ થવા દેવી જોઈએ નહીં. જે ઘરની અંદર સ્ત્રીઓને દુઃખ હોય છે, તે શીઘ્ર નષ્ટ થઈ જાય છે. અને જ્યાં સ્ત્રીઓને કોઈ પણ પ્રકારનું દુઃખ નથી હોતું. ત્યાં સર્વ પ્રકારનાં સુખ અને વૈભવ પોતાની મેળે ચાલ્યા આવે છે. જે ઘરમાં સ્ત્રીઓ અપમાનીત અને અસંતુષ્ટ હોય છે અને જે સ્ત્રી ઘરનું અહિત ચાલતા હોય છે, તે ઘર અવશ્ય નષ્ટ થઈ જાય છે. સારી સ્ત્રીઓથી જ ઘરની શોભા છે. એ સિવાય સંતાનોને ઉત્તમ બનાવવા માટે પણ સ્ત્રીઓને સર્વથા સુખી અને સંતુષ્ટ રાખવાની પરમ આવશ્યકતા છે. સ્ત્રીને ગૃહલક્ષ્મી કહેવામાં આવે છે, તેને અસંતુષ્ટ રાખી પીડા પમાડવામાં કોઈનું કદિ પણ કલ્યાણ થઈ શકતું નથી.

(અપૂર્ણ.)

વર્તમાન સમાચાર.

અમદાવાદ તથા વડોદરા શહેરમાં ચારિત્ર મહોત્સવો.

જેમનું સદ્ભાગ્ય હોય, જેઓને પૂર્વકૃત પુણ્ય ઉદય થયો હોય અને ચારિત્ર મોહનીય કર્મનો ક્ષયોપશમ કે ક્ષય થયો હોય તેવા મહા ભગ્યને જ ચારિત્ર ઉદય આવે છે. તેઓને ખરેખર ધન્ય છે. સામાન્ય કે સાધારણ સ્થિતિ કે પછી કોઈ પ્રકારના દુઃખાદિકથી કંટાળી જતાં મનુષ્ય ધર્મગુરુઓને ઉપદેશ પામતાં ચારિત્ર લે છે, પરંતુ શ્રીમંતાઈ, વૈભવ અને સુખ હોવા છતાં તેને કોઈ મારી ત્યાગી થવું એ તો વિશેષ પ્રકારે આશ્ચર્ય સાથે આનંદ પામવા જેવું છે. હાલમાં તેવો દાખલો અમદાવાદ તથા વડોદરા શહેરમાં બનેલ છે. અમદાવાદના વતની શેઠ જ્ઞેશંગભાઈ લાલભાઈ કે જેઓને શ્રીમંતાઈ, લક્ષ્મી, વૈભવ, સુખ-સંપત્તિ, સારી આવક, માત-પિતા, સ્ત્રી, પુત્રો, સેવકો અને સાનુકુળ કુટુંબ છતાં તે સર્વનો હૃદયપૂર્વક ત્યાગ કરી, તે જ્ઞાનગરિષ્ઠ પુરૂષ આજે માત્ર ૩૭ વર્ષની ભરયુવાનવયે ચારિત્રધારી મહાત્મા બનેલ છે. ગઈ કાલેનું શુદ્ધ ૩ ના રોજ દીક્ષા ગ્રહણ કરેલ છે. બંધુ જ્ઞેશંગભાઈ સંસારમાં હતા ત્યારે પણ દેવગુરુધર્મના ગ્રેમી અને સેવા ભાવના તેમનામાં ઉત્કૃષ્ટ હતી અને સાથે ચારિત્રના સહાયક હોવાથી જ મુનિપદ પામવા ભાગ્યશાળી થયા છે. ચારિત્ર લેનાર બંધુનો ઉત્સાહ અવર્ણનીય હતો, તેટલું જ નહિ પરંતુ આવા

ઉત્તમ દાખલાથી અમદાવાદની જૈનગ્રંથમાં તે દિવસ ઓર આનંદ ઉત્સાહ હતો. વળી સાથે એક લઘુવયના બંધુ કે “જેની ઉમર માત્ર ચૌદ વર્ષની. જેનું નામ ચીનુભાઇ છે.” આટલી નાની ઉમરમાં ચારિત્ર તો ઉદય આવ્યું તેટલું જ નહિ; પરંતુ તેમની માતૃશ્રીની પૂર્ણ સન્મતિ સાથે દીક્ષા લીધી અને માતાને પણ ચારિત્ર ઉદય આવ્યું છે. તેમ સોનું ને સુગંધ મળતાં એક ઉત્તમ દૃષ્ટાંત તેને ગણી શકાય. તેટલું જ નહિ પણ એક આદર્શમાતા તરીકે હીરા ખેંચેને માતા ગણી શકાય.

સંજમ લેવા માટે કેટલીક વખત વયના વાંધાઓ આગળ રજુ કરવામાં આવે છે. પરંતુ જ્યાં કોઇપણ વયમાં પ્રાણીને મૃત્યુનું આમંત્રણ આવે છે ત્યાં ધર્મ કે ત્યાગ માટે વય કે ઉમરનો પ્રશ્ન રહેતો જ નથી-નકામો છે. માત્ર ઉપરોક્ત જણાવ્યા પ્રમાણે સન્મતિ અને ક્ષયોપશમ એ વસ્તુ હોય પછી બીજી જરૂર નથી. જૂતકાળમાં થયેલા અનેક મહાપુરૂષોએ લઘુવયમાં ચારિત્ર લીધાના દૃષ્ટાંતો શાસ્ત્રમાં મોજુદ છે. વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થતાં લઘુવયમાં લીધેલ ચારિત્ર જ્ઞાનને વિશેષ પ્રકારે પ્રાપ્ત કરાવે છે. આટલી નાની ઉમરમાં ચારિત્ર ઉદય આવવું અને લેવું તે પૂર્વના અપૂર્વ શુભ સંસ્કાર સિવાય બનતું જ નથી જેથી તેવા લઘુવયવાળા મનુષ્યને ચારિત્ર લેવાની ઇચ્છા થાય તો તેમાં વિલંબ કરી અંતરાય ન પાડવો અને સંસારમાં આસક્ત થવાનો જરાપણુ વખત ન આપવો પરંતુ સહાયક થવું. મનુષ્ય માત્ર મોક્ષ મેળવવા ઇચ્છા કરે છે, ચારિત્ર વગર મોક્ષ નથી, પરંતુ કદાચ કર્મયોગે ચારિત્ર ઉદય ન આવે તો પણ ચારિત્રના ઇચ્છક મનુષ્યને સહાય કરી અનુમોદન કરવું. ચારિત્ર મોહનીય કર્મનો તે પ્રકારે ક્ષયોપશમ કરવો કે જેથી તેવા સહાયકને પણ અમુક વખતે ચારિત્રનો ઉદય થવા પામે. આવો ઉપદેશ શાસ્ત્રકારોએ ધણા રચેલો આપ્યો છે.

શેઠ જેશંગભાઇ તથા લઘુ બંધુ ચિનુભાઇને શુદ્ધ ૩ ના રોજ આચાર્યશ્રી દાનવિજયજી મહારાજના હસ્તે દીક્ષા આપાઇ છે. જેશંગભાઇનું નામ મુનિશ્રી જશવિજયજી અને ચિનુભાઇને મુનિશ્રી ચારિત્રવિજયજી નામ આપવામાં આવેલ છે. અને મુનિરાજશ્રી રામવિજયજી મહારાજના શિષ્ય થયા છે. તેજ દિવસે ત્રીજા બંધુ લાલભાઈ ડાહ્યાભાઈએ પણ પૂર્વના શુભ સંસ્કાર યોગે અમદાવાદમાં મુનિરાજશ્રી રંગવિમળજી મહારાજ પાસે ચારિત્ર ગ્રહણ કર્યું છે, જેમનું મુનિશ્રી લલિતવિમળજી નામ આપ્યું છે. આ પ્રસંગે અફાઇ મહોત્સવો વરઘોડો તેમજ બીજી હકીકતનું વર્ણન અન્ય પેપરોમાં આવી ગયેલ છે. અમે તે મહોત્સવોને વંદન કરીએ છીએ. અને તેની અનુમોદના કરીએ છીએ. તેવી જ રીતે બીજા ચારિત્ર મહોત્સવ પણ વડોદરામાં અપૂર્વ રીતે થયો હતો જે હકીકત નીચે રજુ કરી છે.

વડોદરામાં દિક્ષામહોત્સવ.

પૂજ્યપાદ શાંત મૂર્તિ અનેક ગુણ સંપન્ન મુનિ મહારાજ શ્રીહંસવિજયજીનું આ ચોમાસું વીરક્ષેત્ર વડોદરા નગરમાં હતું. ગત ચતુર્માસમાં અત્રે બિરાજ્યા પ્રતાપી મુનીરાજે જે જે સારા ધર્મના કાર્યો કરાવ્યા છે તે અત્રે લગભગના લયથી લખી શકતા નથી પણ હાલ અમદાવાદ લુણસાવાડાના રહેવાસી ભાઈ ચંદુલાલ કે જે એક વરસથી મહારાજ સાહેબની સાથે રહી દિક્ષાનાં મનોરથો કરી રહ્યા હતા, તેમની દીક્ષા નિમિત્તે

વર્તમાન સમાચાર.

૧૯૯

જનીશેરીમાં આવેલા શ્રી આદિશ્વર ભગવાનના દેરાસરમાં અઢાઇ મહોત્સવ ચાલતો હતો. તે દરમિયાન પંચજ દેશમાં વિચરતા પૂજ્યપાદ આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજય વલ્લભસૂરિજી મહારાજે બે ભાવિક જનોને દિક્ષા લેવા અત્રે મોકલ્યા. આ ત્રણે મહાશયોને અલંકારો પહેરાવી કલાખતુની ત્રણે પાલખીઓમાં બેસારી ફાગણ સુદી ૨ ના દિવસે ચાંદીની અંખાડી સહિત હાથી તેમજ ગાડી ઘોડા આદિ ઠાક સહિત રાજવૈદ્ય છોટાલાલ હીરાભાઈ તરફથી વૈદ્ય બાપુભાઈ હીરાભાઈના ઘેરથી દિક્ષાનો વરઘોડો ચઢાવ્યો હતો. આખા શહેરના દર્શકોને આનંદ આપી જની શેરીમાં ઉતર્યો હતો. ફાગણ સુદી ૩ ના દિવસે પ્રાતઃકાલમાં પૂજ્યપાદ હંસવિજયજી મહારાજ, પંચાસ સંપતવિજય મહારાજ, પંચાસ લલિતવિજય મહારાજ આદિના અધ્યક્ષપણા નીચે દિક્ષા આપવામાં આવી હતી.

ભાઈ ચંદુલાલજી નામ રમણિકવિજયજી રાખી પંચાસ સંપતવિજયજી મહારાજ ના શિષ્ય કર્યા છે. લાહોરવાલા લાલા મોતીલાલજી નામ શ્રી શિવવિજયજી રાખી અને તેઓને આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીના શિષ્ય બનાવામાં આવ્યા છે. ત્રીજા ભાવિક રામજીદાસ કે જે એક ગાડ વાહનજી હતા અને દોઢ વરસથી સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયના સાધુ થયા હતા તે આચાર્યશ્રીજીની આજ્ઞાથી અત્રે આવેલ તેમજ નામ શ્રીશીલ-વિજયજી રાખવામાં આવ્યું છે અને તે શ્રીઉપાધ્યાયજી મહારાજ શ્રીસોહનવિજયજી ના શિષ્ય શ્રીસમુદ્રવિજયજીના શિષ્ય કરવામાં આવ્યા છે. આ દિક્ષા પ્રસંગે લાહોરવાલા લાલા મોતીલાલજી સાથે આવેલ લાલા પ્રભુદયાલજીએ યથાશક્તિ બહુસારો લાભ લીધો છે. અમદાવાદ શ્રી હંસવિજયજી ફ્રી લાયબ્રેરી તરફથી છપાતી પાટણ ચૈત્યપરિપાટીમાં યથા-શક્તિ મદદ કરી યાચકો અને ધાર્મિક ખાતાના નોકરો ચાકરોને યથાયોગ્ય દાન આપી લાલા પ્રભુદયાલજી વડોદરાથી વિદાય થયા અને તેજ દિવસે પૂજ્યમહારાજ શ્રીહંસવિજ-યજી આદિ સાધુ યાત્રુ છાણી તરફ પધાર્યા છે. ત્યાં ઉદ્ઘાપન (ઉજમણું) હોવાથી ફાગણ સુદી ૧૦ સુધી રોકાશે. અમે આ ત્રણે મહાત્માઓને વંદન કરીએ છીએ અને તેઓની પ્રશંસા કરવા સાથે અનુમોદન કરીએ છીએ. (મળેલું.)

વીજપુર-ગુજરાતમાં ગુરૂ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

આચાર્ય શ્રી જુહિસાગરસૂરિના સ્વર્ગવાસને હજી આઠેક મહિના થયા છે તેટલામાં તેમના અનન્ય ગુણ પ્રભાવના ચિરસ્મરણરૂપે તેઓશ્રીને વીજપુરમાં શેઠ મગનલાલ કંકુચંદની વાડીમાં જ્યાં અમિસરકાર થયો હતો ત્યાંજ ત્યાંના શ્રીસંઘે એક સુંદર ગુરૂમંદિર બંધાવીને તેમાં ફાગણ શુદ્ધ ૩ ના રોજ ઉક્ત સ્વર્ગવાસી આચાર્ય મહારાજની એક સુંદર ધ્યાનારૂઢ મૂર્તિ બનાવી તેની ક્રિયાવિધિ સાથે પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી હતી, તેજ દિવસે બપોરે શાંતિસ્નાત્ર ભણાવવામાં આવ્યું હતું સાથે સમવસરણુની રચના અને અઢાઇમહોત્સવ સાથે બે સ્વામી-વાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યા હતા. આગલે દિવસે જળયાત્રાનો વરઘોડો ધણ જ ઠાકથી ચડાવવામાં આવ્યો હતો. શુભારે વીશહજાર મનુષ્યો જોન અને જોનેતર આ મહાત્માના ભક્તોએ હાજરી આપી હતી. શાંતિસ્નાત્ર શેઠ લલુભાઈ કરમચંદ તરફથી ભણાવવામાં આવ્યું હતું.

આચાર્યશ્રીનો મહીકાંઠા અને કેટલાક ગુજરાતના વિભાગમાં હૃદયની ઉદારતાને લીધે કાંઈ જાતનો જાતિ કે ધર્મભેદ રાખ્યા વગર ઉપદેશ માટે ઉપકાર હોવાથી જોનેતર

તેમજ મુંબઈ, પાટણ, મહેસાણા, અમદાવાદ, માણસા, પાદરા, ભાવનગર વગેરે શહેરમાંથી જૈનકોમના અગ્રેસરો અને ખીજા જૈન સમુદાયના માણસોની પણ મોટી સંખ્યામાં હાજરી હતી. પ્રતિષ્ઠાની ક્રિયા તેમના વિદ્વાન શિષ્ય આચાર્યશ્રી અજીતસાગરજી મહારાજના હસ્તથી થઈ હતી. કાગણુ સુદ ૩ ના રોજ ગુરૂભક્ત મહેસાણા નિવાસી શેઠ ડાહ્યાભાઈ વેલાભાઈએ સદ્ગત આચાર્ય મહારાજનું નામ જોડી મુંબઈમાં : (વીલેપારલેમાં) જૈનસેતેરીયમ કરેલું હોવાથી તેમને શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસના પ્રમુખપણા નીચે શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક મંડળ તરફથી રૂપાના કાસકેટમાં માનપત્ર આપવામાં આવ્યું હતું. અને ભાવનગર શ્રી આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસે ઉપરોક્ત મંડળના ગ્રંથો છાપવા માટે પુરતી ખર્ચ, કાગણી અને તે ગ્રંથોને સમય પર પહોંચતા કરવા માટે તેમને તથા શ્રી લુહાણા સ્ટીમપ્રેસ—વડોદરાના માલેકને સુવર્ણના ચાંદ આપવામાં આવ્યા હતા. ખીજે દિવસે રાત્રિના તે મંડપમાં શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી ભાવનગર નિવાસીના પ્રમુખપણા નીચે એક બહેર મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. જેમાં દોશી મણિલાલ નયુભાઈ, ઝવેરી મળચંદ આશારામ, ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ, શેઠ દેવચંદ દામજી, વકીલ મણિલાલ મોહનલાલ પાદરાકર, શેઠ લલ્લુભાઈ કરમચંદ, અંબાલાલ જુલાખીદાસ, ઉપદેશક પુળલાલ પ્રેમચંદ, કતીપ્રેમી આત્મારામ માસ્તર, વિપ્ર દલસુખરામ વગેરે સદ્ગત આચાર્યશ્રીના ગુણ ગ્રામ વગેરે માટે બોલ્યા હતા. છેવટે પ્રમુખશ્રી બોલ્યા બાદ સર્વેનો ઉપકાર માનના મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

દેવગાણા ગામમાં પ્રતિષ્ઠા તથા ચારિત્ર મહોત્સવ.

પંન્યાસજીશ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજના અધ્યક્ષપણા નીચે ઉપરોક્ત ગામ જે કે ભાવનગરથી છ ગાઉ દૂર આવેલ છે ત્યાં કાગણુ સુદ ૩ ના રોજ ભાવનગરના રહીશ શા હરિચંદ મીઠાભાઈએ ત્યાંના નવિન દેવમંદિરમાં શ્રીવિમલનાથ પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા કરી છે. લગભગ પાંચ હજાર મનુષ્યોની હાજરી હતી. ભાવનગર વડવા મિત્રમંડળે ત્યાં આવેલા જનોની અથાગ પરિશ્રમલક્ષ સેવા કરી હતી. સાંજના અષ્ટોતરી રનાત્ર લજાવવામાં આવ્યું હતું. ત્યાર બાદ તેજ દિવસે ભાવનગરના વતની ભાવસાર ઓઘડદાસ હરજીવનદાસને તથા સમીવાળા લલ્લુભાઈ સાંકળચંદને ઉક્ત પં. મહારાજે દીક્ષા આપી હતી. ઓઘડભાઈનું નામ શ્રીઆનંદવિજયજી તથા લલ્લુભાઈનું નામ લલિતવિજયજી આપવામાં આવ્યું હતું. બંનેએ ભાવપૂર્વક ચારિત્ર લીધું હતું. અમો બંને કાર્યોની અનુમોદના કરીએ છીએ. આ ગામ ધણું નાનું હોવા છતાં બંને મહોત્સવો પૂર્ણ થયાં જે માટે અત્ર નિવાસી શેઠશ્રી ગિરધરભાઈ આણંદજીની ખાસ કાળજી અને ખર્ચે આભારી છે. આવા નાના ગામડામાં થયેલ મોટા ખર્ચ માટે કેટલાક મનુષ્યો કહે છે તેમ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવનો વિચાર કેમ નહીં થયો હોય તે સમજી શકાતું નથી.

જેસલમેરમાં પ્રાચીન જૈન આગમ ઉદ્ધાર કમીટી

વિક્રમ સંવત ૧૪૯૭ માં જૈનાચાર્ય શ્રી જિનભદ્રસૂરિજીએ જેસલમેરમાં જૈન આગમોનો અપૂર્વ ભંડાર તાડપત્ર વિગેરેનો સ્થાપિત કરેલો હતો, આવા પ્રાચીન ભંડારની ઉપર દેખરેખ નહીં રહેવાથી પ્રમાદથી કેટલાએક અપૂર્વ ગ્રંથો જળીત થતાં નાશ થયા, હાલમાં સં. ૧૯૬૧ માં આપણી જૈન કોનફરન્સ દ્વારા હીરાલાલ પંડિતને મોકલી દીધા કરાવવામાં આવી જે કેટલીક

અંથાવલોકન.

૨૦૧

છપાણી, ત્યાર બાદ સં ૧૯૬૨ ગવરમેન્ટ તરફથી કેટલું કામ થયું, પછી સં. ૧૯૭૬ માં ગાયક-વાડ સરકારે મીંચીમનલાલ દલાલ ને મોકલી ટીપકરાવી જે ઘણા પ્રયત્ને તૈયાર કરી જે ગાય-કવાડ સરકાર તરફથી સીરીઝ તરીકે પ્રકટ થઈ, હાલમાં શ્રીમદ્ કૃપાયંદ્રાચાર્ય મહારાજને તે બાકી રહેલા અંથોનો ઉદ્ધાર કરવા આવસ્યકતા સમજાણી, જેથી જેને અંથો તે બંડારમાં જીર્ણ થયા હોય તેને ફરી લખાવવા, અપૂર્ણ રહેલા દેખાય તે પૂર્ણ કરાવવા માટે ત્યાંના શ્રીસંઘને ઉપદેશ કર્યો જેથી ત્યાં આ માટે એક કમીટી નીમવામાં આવી છે. જેથી જૈનોની વસ્તીવાળા કોઈ ગામમાં જૈન, બ્રાહ્મણ કે કોઈ બીજા અંથ લખવાવાળા હોય તેને ત્યાં જેસલમેર મોકલવાની જરૂર છે તે માટે નીચે લખ્યા સરનામે પત્ર વ્યવહાર કરવો—

જૈન આગમ ઉદ્ધાર કમિટી,

જેસલમેર-મારવાડ રાજપુતાના.

અંથાવલોકન,

૧ સુબોધમણિમાલા--આ લઘુ યુક તેના ચોજક શાહ પુરૂષોત્તમ નથુભાઈ તરફથી બેટ મળેલ છે ૧૦૮ સુબોધક વચનોની ચોજના કરેલી છે-તે બાળજીવો માટે વાંચવા જેની છે. કિંમત બે આના.

૨ શ્રીઅરિહંતને અરજી--આ લઘુ યુક પણ ઉપરોક્ત અંધુએ પ્રગટ કરેલી છે શ્રીબાલચંદ્રાચાર્યે હિંદમાં કરેલ અરજી જે સ્તુતિરૂપ છે આ પદ્યમાં અનુવાદ છે. આ બંને અંથો સુનિરાજ શ્રી કીર્તિવિજયજી મહારાજના ઉપદેશથી પ્રકટ : કરવામાં આવેલ છે--કિં. એક આનો-મળવાનું ઠેકાણું, પ્રગટ કર્તાને ત્યાંથી મંગાવરી. મુ.-થરા-પાલનપુર એજન્સી.

૩ શ્રી જૈન સ્વયંસેવક મંડલ અમદાવાદનો--સં. ૧૯૮૦ ના શ્રાવણ વદી ૩ થી સં. ૧૯૮૧ ના આસો વદી ૩૦ સુધીનો રીપોર્ટ અમોને મળ્યો છે આ મંડલ રીપોર્ટમાં જણાવેલા પોતાના ઉદ્દેશ પ્રમાણે કેટલેક અંશે કાર્ય કરી રહેલ છે. વિશેષ તીર્થ સેવાનું કાર્ય ત્યાં અને બહારગામ બોલાવે ત્યાં જઈને પણ કરે છે આ રીપોર્ટમાં આવક બચતનો હિસાબ આપવામાં આવેલ છે. અમે તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ. નામું બરાબર રાખવા લક્ષ્યમણ કરીએ છીએ.

૪ શ્રી ગોધારી વીશાશ્રીમાળી જૈન દવાખાનું મુંબઈ--નો હસ્ત લીખીત સં. ૧૯૮૧ ના પોશ શુદ્ધ ૧ થી આશો વદી ૩૦ સુધીનો (દશ માસનો રીપોર્ટ અમોને મળ્યો છે. આવા જરૂરીયાતવાળા કાર્યનો રીપોર્ટ છપાવી આ જ્ઞાતિના અંધુઓને ત્યાં અને ગોહીલવાડ પ્રાંતમાં વસતા તે જ્ઞાતિના દરેક અંધુઓને ઘેર ઘેર પહોંચાડવાની જરૂર અમોને છે. પ્રથમ આ દવાખાનું ચાલતું હતું પરંતુ પાછળથી કાર્ય વાદકની ખામી અને આર્થિક સહાય વગર અંધ પડેલ ગઈ સાલથી ફરી શરૂ કરવામાં આવેલ છે. તેનું બંધારણ પણ રીતસર કરવામાં આવેલ છે. જેમાં દશ માસમાં શુમારે પાંચ હજારની સંખ્યામાં જૈન દર્દીઓએ લાભ લીધો જણાય છે. ચાર્જ બે આના અને બાળક માટે એક આનો એ સામાન્ય રચતિના મનુષ્યો માટે મુંબઈ જેવા ખર્ચાલ શહેરમાં યોગ્ય અને રાહત આપનાર છે.

આ રીપોર્ટમાં બીજી કોમો સાથે જૈન કોમની મરણ સંખ્યાના આંકડા જણાવેલ જોતાં જૈન કોમમાં મરણની સંખ્યા વધારે આવે છે, તેનું કારણ જગ્યાનો સંકોચ અને હવા પ્રદાશની ખામી. આશ્ચર્યકરું અપૂર્ણ સાધન વગેરે કારણો હોવાથી માંદગીના સમયે આ

જ્ઞાતિના મનુષ્યો માટે મુંબઈ જેવા શહેરમાં આરોગ્યતા માટે-સારવારના સાધન માટે સગવડવાળું એાછા દરથી ચાલતું આ દવાખાનું આ જ્ઞાતિ માટે આશિર્વાદ સમાન થઈ પડે તે સ્વાભાવિક છે. વળી સાથે માંદાની માવજતના સાધનો રાખી તેનો છુટથી ઉપયોગ કરવા દેવામાં આવે છે, જેથી તેની કમીટી અને કાર્યવાહકો ધન્યવાદને પાત્ર છે. આ જ્ઞાતિ સિવાય અન્ય કોમ માટે પણ આ દવાખાનાનો લાભ લેવા માટે કમીટીએ જે ઉદારતા બતાવી છે, તે ખરેખર જૈનત્વ બતાવી આપે છે. આ રીપોર્ટમાં બાણુપનાલાલ પુરનચંદ જૈન દવાખાના માટે અને તેની સ્થિતિ માટે જે જે જણાવ્યું છે તેને માટે અમે અગ્નણુ છીએ, જેથી તે માટે ટીકા કરવા કરતાં તેના જન્મદાતાઓ આવી રીતે જૈન પ્રજાને લાભ આપી આશિર્વાદ મેળવશે એટલું જ જણાવવું બસ છે. જૈન કોમ માટે મુંબઈમાં એકપણ આરોગ્ય સંસ્થા હસ્તી ધરાવતી નથી; તેવા સંજોગમાં આ દવાખાનું ખાસ જરૂરીયાતવાળું જ હોય તે સ્વાભાવિક છે. દરેક જૈન બંધુઓએ તેને આર્થિક સહાય આપવાની જરૂર છે.

નીચેના ગ્રંથો સાભાર સ્વીકારીયે છીયે.

૧ વીશ વિહરમાન જિન પૂજા—પ્રકાશક ઝવેરી ભોગીલાલ ધોળશાજી અમદાવાદ ડોશીવાડાની ધોળ કિંમત અમુલ્ય.

૨ શ્રી જૈન નિત્ય પાઠ સંગ્રહ—શેઠ જીવનલાલ પ્રતાપસિંહ તરફથી તેમની ધર્મ પત્ની અ. સૌ. સ્વર્ગવાસી બહેન જામુદના સ્મરણાર્થે ભેટ.

૩ બપ્પલદ્રસુરિ—માંગરોળ નિવાસી શેઠ મકનજી કાનજી તરફથી ભેટ.

૪ કુરાન પુરાણકી એકતા—લેખક ડાક્ટર શ્રી મોડજીભાઈ માળીયા મચ્છુકાંડા.

૫ વડોદરા પાંજરાપોળનો—વહીવટ કરવા સંબંધી નિયમો તેના સેક્રેટરી વડીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ તરફથી મળેલ છે પાંજરાપોળના વહીવટ કરનાર અને તે પ્રમાણે કામ કરનાર માટે ઉપયોગી છે.

૬ જૈન સિદ્ધાંત કોમુદિ (અર્ધ માગધી વ્યાકરણ) શતાવધાનિ પંડિત મુનિશ્રી રતનચંદ્રજી સ્વામી મુલ્ય રૂ. ૧-૮-૦ સમાલોચના હવે પછી.

લાલચીન—એક ઐતિહાસિક નવલકથા ચાંદની માસિકના પ્રથમ વર્ષની ભેટ તેના ગ્રાહકોને આપવાનું આ એક સાહસ તેના પ્રકાશક મેમર્સ વર્તમાન એન્ડ સન્સ મુંબઈનું કહી શકાય. સામાજિક માસિકોમાં ભેટની આવી મોટી શુક આપનાર પણ આજ માસિક છે તેમ કહી શકાય. આ શુકમાં સાનસો વર્ષ પહેલાં બ્રાહ્મણી વંશમાં થયેલા ગ્યાસુદીનના વખતનો ઇતિહાસ અને તેનું ચરિત્ર છે. આ નવલ કથામાં લાલચીન નામના શુલામનું સ્વામીદ્રોહીપણું અને લુલ્હનિસાનું ધર્મમય જીવનનો આમેહુજ ચિતાર આપ્યો છે. આ નવલ કથા રાજનૈતિક દૃષ્ટિથી લખાયેલ હોવાથી રાજા પ્રજાનો ધર્મ, પ્રજાની સ્વતંત્રતા કેવી હોવી જોઈએ, વગેરે બતાવવામાં આવેલ છે. એકંદર રીતે ઇતિહાસ રસિકોને ખાસ વાંચવા યોગ્ય છે. ચાંદની માસિકના ગ્રાહકો થઈ આવો લાભ દર વર્ષે લેવા જેવું છે. મળવાનું ટેકાણું પ્રકાશકને ત્યાંથી મુંબઈ નં. ૩ પાયધુની ટ્રામ જંકશન.

“ કાવ્ય સાહિત્યનો અપૂર્વ ગ્રંથ. ”

“ કાવ્ય સુધાકર. ”

(રચયિતા—આચાર્ય શ્રી અણ્ણતસાગરજી મહારાજ.)

કાવ્યકલા અને સાહિત્યનો એક સુંદર નમુનો કે જે સામાયિક રસથી ભરપૂર છે, તેવા હૃદયદ્રાવક ૪૩૫ વિવિધ કાવ્યનો સંગ્રહ છે. આ કાવ્યોમાં કાવ્યઝરણુનો નિર્મળ પ્રવાહ અસ્પર્શિતપણે વહે છે, જે આ ગ્રંથમાં સંપૂર્ણ કળામાં દીપી નીકળે છે, જેથી વાચકને રસ ઉત્પન્ન કરે છે. આ ગ્રંથમાં ચાર વિભાગ ૧ કાવ્ય કિરણાવલી, ૨ કાવ્ય કૌમુદી, ૩ સાહિત્યસાર અને ૪ શ્રી આનંદધનજી પદનો કાવ્ય (કવિતા) રૂપે અનુવાદ એ ચારનો સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે. તમામ કાવ્યો એકંદર સરલ, સુંદર, રસયુક્ત, હૃદયદ્રાવક, અને ભાવવાહી છે. સામાજિક, નૈતિક, ધાર્મિક, વિષયો સાથે પ્રાસંગિક અને કુદરતી વર્ણનોથી બનેલાં આ કાવ્યો હોષને દરેક મનુષ્યને ઉપયોગી છે. દરેક મનુષ્યે લાભ લેવા જેવું છે. ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાવી સુંદર રેશમી કપડાના પાકા બાઇન્ડિંગથી અલંકૃત કરેલ સાડાચારસો પાનાનો આ ગ્રંથ છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ ભુદું.

મળવાનું ઠેકાણું—“ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ”—ભાવનગર.

જાહેર ખબર.

અમારા તરફથી પ્રકટ થયેલ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્રની પ્રથમ ભાગ કરતાં બીજા ભાગની નકલો વિશેષ રહેલ છે, તેમજ પ્રથમ ભાગ ખરીદનાર બંધુઓના નામ અમારી પાસે નથી, જેથી જેમણે બીજો ભાગ ન લીધો હોય તેમણે અમારી પાસેથી મંગાવી લેવો. તે સિવાય તે ચરિત્ર અપૂર્ણ રહેશે. સેક્રેટરી,

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (ભાષાંતર).

ભાગ ૧ હો તથા ભાગ ૨ જો.

(અનુવાદક:—આચાર્ય મહારાજ શ્રી અણ્ણતસાગરજી.)

પ્રભુના કલ્યાણકા અને દેવોએ તે વખતે કરેલ અપૂર્વ ભક્તિનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન શ્રીસુપાર્શ્વનાથ પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી અનેક સ્થળે વિચરી ભવ્યજીવોને આપેલ ઉપદેશ, અનેક કથાઓ, શ્રાવક જનોને પાળના લાયક પ્રતો અને તેના અતિચારો વિગેરેનું વર્ણન ઘણુંજ વિશાળ રીતે આપેલ છે. આ કથાના ગ્રંથોમાં બુદ્ધિનો મહિમા—સ્વભાવનું વિદેશન, અદ્ભૂત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લૌકિક આચાર, વ્યવહાર, સામાજિક પ્રવૃત્તિ, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રભાવ તથા નૈતિક જીવન વગેરે તત્ત્વનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. એકંદર આ ગ્રંથ માનવજીવનનો માર્ગદર્શક, જૈન દર્શનના આચારવિચારનું ભાન કરાવનાર એક પ્રબળ સાધનરૂપ છે.

ઉંચા રેશમી કપડાના પાકા બાઇન્ડિંગના એક હાંપર પાનાના આ બે ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટ ખર્ચ ભુદું.

ઇતિહાસની કસોટી.

“ ઇતિહાસનું પુનરાવર્તન થાય છે. ’ એ સર્વ વિશ્રુત વચનનો કાંઈ અર્થ હોય તો તે એટલો જ છે કે ગમે તે દેશ અથવા કાળ હો, મનુષ્યસ્વભાવ બધે સરખો જ હોય છે, અને તેથીજ સમાન પરિસ્થિતિમાં માનવી ઘટનાને પ્રવાહ સમાન સ્વરૂપનો હોય છે. આ તત્વ આમ સાદું તથા કુદલક દેખાય છે, છતાં ઇતિહાસના અનેક જટિલ પ્રશ્નોનો ઉકેલ લાવવાની એની શક્તિ અમોઘ છે. ઇતિહાસ વેત્તાઓએ હજી એ તત્વનો પૂરો ઉપયોગ કર્યો નથી. આ તત્વ જેને ગળે ઉતર્યું છે તે ઇતિહાસનું રહસ્ય સામાજિક માનસ શાસ્ત્રના સિદ્ધાંત ઉપરથી નક્કી કરવા માંડે છે, ઘણા વીર પુરૂષો અને મુત્સદ્દીઓ ઇતિહાસ વાંચ્યા વગર ઇતિહાસ નિર્માણ કરી શક્યા છે એનું કારણ પણ મનુષ્યસ્વભાવ-સમાજનો સ્વભાવ બરાબર પારખવાની તેમની શક્તિજ છે.

“ મનુષ્યસ્વભાવ બધે સરખો છે એ મુખ્ય તત્વ સ્વીકાર્યા પછી બીજી એક વાત ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ. તે એ છે કે આ ધરતી ઉપર જે અનેક માનવવંશ છે તે દરેકનો પોતાના વિશિષ્ટ સ્વભાવ એવું કંઈક હોય છે. તે સ્વભાવ જાણી લઈએ ત્યારેજ તે વંશના ઇતિહાસનું રહસ્ય આપણી આગળ પ્રકટ થાય છે. એ સ્વભાવ નહિ જાણવાથી અર્થનો અનર્થ કેમ થાય છે તે જોવું હોય તો કેટલાક યુરોપીય ગ્રંથકારોએ શ્રી રામચંદ્રના પાવન ચરિત્રને જે ધૃષ્ટાસ્યદ સ્વરૂપ આપ્યું છે તે જોવું, વિન્સેન્ટ સ્મિથે હિંદુસ્તાનના ઇતિહાસમાં બનેલા પ્રાચીન બનાવો મહા પ્રયાસથી આપણને એકત્ર કરી આપ્યા છે, પણ તે ઇતિહાસકાર હિંદુસ્તાનના આર્યવંશની મનોરચના સાથે યથાર્થ પરિચય નથી કરી શક્યો અને તેથી તેણે કાઢેલા અનુમાન દૂષિત છે.

“ કોઈ પણ વંશનો ઇતિહાસ તેજ વંશનો વારસો જેમને મળ્યો છે એવા લોકોમાંથી બહુ શ્રુત અને નિષ્પક્ષ લોકોએ લખવો જોઈએ. પોતાના પૂર્વજોએ લખી રાખેલી વસ્તુઓનો અર્થ કેવી રીતે બેસાડવો એની કુચી પર-પરાને લીધે એમના હાથમાં આવેલી હોય છે. જે વંશમાં શુદ્ધ ઇતિહાસ લખેલો હોતો નથી તેની પણ મહાન રાષ્ટ્રીય ઘટનાઓમાં તે વંશની દૃષ્ટિએ લાગતું રહસ્ય પરંપરાથી તે વંશમાં ચાલતું આવેલું હોય છે. શાસ્ત્રીય તર્ક કરતાં આ પરંપરાને વધારે કિંમત આપવી ઘટે છે, તેનું જ પ્રામાણ્ય બલવત્તર ગણાવું જોઈએ. ”

‘ કાલેલકરના લેખો ’ માંથી